

Tájéoló

2014 | 1

a BTFSZ lapja

32. évfolyam

**Budapesti Tájfutó Napok
A Tabáni Spartacus sikerei
Térképhelyesbítő fórum
Kiskunhalasi edzőtábor**

ÚJ ELNÖKSÉG, ÚJ KEZDEMÉNYEZÉSEK

Február 7-én megtartotta első ülését a BTF SZ januári közgyűlésén megválasztott új elnökség. Erről külön cikkben számolunk be, mivel szervezeti változásokról is döntés született, és a következő négy éves ciklus prioritásai is most kerültek meghatározásra.

A szervezeti oldalon újdonság, ahogy az elmúlt időszakban már nem nagyon működő bizottságok helyett az elnökség csak egyszemélyes referenseket kért fel különböző szakterületekre. Így a versenybírói képzésnek továbbra is Peics Antal Zsolt lesz a felelőse, a szakágaknak Mets Miklós, az ifjúsági ügyeknek Gyalog Zoltán, és Scultéty Gábor is tovább segíti a szövetség működését statisztikai referensként az éves rajthozállások, pontversenyek és egyéb, a főváros felé leadandó anyagok tekintetében. Természetesen a Tájéoló újság főszerkesztője, az elnökségi tagságától 42 év után megvált Schell Antal is állandó meghívott lesz az üléseken. Az elnökség további négy évre meghosszabbította Scultéty Márton főtítkári megbízását is.

A prioritások között hangsúlyos szerepet kapott a BTF SZ saját versenyrendszerének, vagyis a Budapest bajnokságoknak a megerősítése. A két éve bevezetésre került Bp. Összetett Bajnokság egyelőre nem hozott áttörést, hiszen az összetett díjazás csak a legjobbakat motiválja, vagy még őket sem. Az elnökség most döntött arról, hogy egy egyszerű pályázat keretében, év végi elszámolással anyagilag is támogatni szándékozik a fiatalok rajthoz állását az utánpótlás-nevelő klubok felé.

Ugyanakkor mivel az anyagi lehetőségek korlátozottak, ehhez más területeken takarékoskodni kell. Az egyik ilyen, hogy az év végi díjazásokra kevesebbet költene a szövetség, az év végi bajnoki vacsorára való meghívás feltételei szigorodni fognak, amit a bajnokságok egyre növekvő száma is indokol. Valószínűleg a Budapest Tájéfutója díjat is csak egy-egy ifjúsági kategóriában adjuk ki.

A költségvetés átrendezésének másik eleme, hogy a Budapest utánpótlás válogatott programjait a jövőben elsősorban pályázati forrásokból szeretné az elnökség finanszírozni. Az idénre már van egy, a főtítkár által elnyert pályázat, amivel a nyáron Erdélyben edzőtáborozhat a válogatott új térképeken, amely jól illik ahhoz is, hogy 2015-ben Kolozsváron lesz az ifi EB.

Szintén pályázati forrásokból igyekszünk a Budai-hegység elavult térképeinek megújítását finanszírozni, amit a felhasználói (rendezői) befizetések egészítenek ki. Erre is van már egy elnyert pályázat, várhatóan a Hármashatárhegy térkép egy része újul meg 2014 folyamán.

Mindezeket túl az elnökség meghirdet egy ösztöndíjprogramot is fiatalok bevonására a szövetség életébe. Ennek keretében olyan feladatokra keresünk majd elsősorban egyetemistákat, mint a Tájéoló újság segítése (cikkírás, előfizetők toborzása), népszerűsítő versenyek szervezése, honlap szerkesztés, irodai feladatok, stb. A befektetett munkát pedig nyári nemzetközi versenyeken való részvétel támogatásával vagy a Bp. válogatott programok önrészének átvállalásával honorálná a szövetség. A részleteket a főtítkár dolgozza ki a tavasz folyamán.

TÁJOLÓ

A Budapesti Tájéfutók Szövetségének lapja

2014 1. szám

A szerkesztőség vezetője:
Schell Antal

Szerkesztőbizottság:
Argay Gyula, Bacsó Piroska,
Hajdu Martin, Józsa Sándor,
Nagy Krisztina,
Nemesházi László

Terjesztés: Keszthelyi Ildikó

Szerkesztőség:
1053 Budapest,
Curia u. 3. II/2.
e-mail: tajolo1@t-online.hu

Hivatalos idő:
kedd, csütörtök
16–19 óráig

Kiadja:
a Budapesti Tájéfutók Szövetsége

Felelős kiadó:
Bugár József

HU ISSN 1215-8526

Megjelenik évente 6 alkalommal	lapzárta	megjelenik
1. szám	02. 04.	02. 14.
2. szám	04. 01.	04. 11.
3. szám	06. 10.	06. 20.
4. szám	08. 05.	08. 15.
5. szám	09. 30.	10. 10.
6. szám	11. 11.	11. 21.

Megrendelhető
a Budapesti Tájéfutók
Szövetségénél,
a szerkesztőség címén.

Nyomda:
Keskeny és Társai 2001 Kft.

A BTFSZ ÚJ ELNÖKSÉGE

A Budapesti Tájfutók Szövetsége 2014. január 17-én tartotta tisztújító közgyűlését. Csaknem valamennyi tagszervezet képviseltette magát, összesen 19 képviselő jelent meg és más érdeklődők is jelen voltak a közgyűlésen. Bugár József elnök az elmúlt 4 évről szóló beszámolójában elsősorban a sportfinanszírozás rendszerének alapos megváltozását, a bevételek folyamatos csökkenését, a pályázati lehetőségek beszükülését emelte ki. A szövetség tevékenységét a megváltozott anyagi lehetőségekhez kellett igazítani. A jelenlévők elfogadták a beszámolót, majd az új tisztségviselők megválasztására került sor.

A régi elnökségből hárman (Gyalogné Csipi Erzsébet, Scultéty Gábor és Schell Antal) nem vállalták tovább az elnökségi tagságot, így Mihácz Zoltán jelölő biztos 4 új jelöltet terjesztett a tagság elé: Horváth Sándor, Máthé Fanni, Nagy Krisztina és Zsebeházy István személyében. Az igen szoros kimenetelű szavazáson végül Horváth Sándor, Nagy Krisztina és Zsebeházy István sporttársakat választottak elnökségi tagnak a tagszervezetek képviselői.

A BTFSZ új elnöksége:

Bugar József elnök

Végzettség: közgazdász. Egyesület: Tabáni Spartacus Sport és Környezetvédő Egyesület
Nagy Krisztina alelnök

Végzettség: nyomdamérnök, kiadói szerkesztő. Egyesület:

Budapesti Egyetemi Atlétikai Club (BEAC)

A tájfutással 13 éves korában ismerkedett meg, egy gyermekkori barátjánca csalta le a BEAC-ba. Az első edzésekre félve merészkedett, hiszen akkoriban még a sportág neve is ismeretlen volt előtte.

Egykori edzői: Hazai Balázs és Szecsődi Ákos aztán hamar megszerették vele a sportágat, amit azóta is elhivatottan és aktívan űz. Senior versenyzőként BEAC-os csapattársaival évek óta bajnoki dobogós eredményekkel büszkélkedhet..

Főiskolás éveiben rövid ideig alapozó edzéseket tartott a MAFC-ban, az utóbbi években pedig alkalmanként meghívott oktató a TF-es hallgatók természetjáró gyakorlati képzésében. 2011 óta vesz részt az MTFSZ hatáskörébe tartozó sportág-népszerűsítő rendezvények, ill. diáktájfutó programok lebonyolításában, valamint egyéb szervező munkákban. 2012 óta a Tájéoló Magazin szerkesztőségének is tevékeny tagja, mint nyomdai koordinátor.

Az évek alatt férje is a tájfutás kedvelője lett, és bízik benne, hogy gyermekeinek is sikerül átadni a sportág szeretetét. A családi életforma, a közös hétvégi programok, a tájfutó versenyek hangulata is már jó mintaként szolgálhat előttük.

Főállásban egy megújuló energiával-, klimatechnikai rendszerekkel foglalkozó cég marketing és kereskedelmi munkatársa.

Gyalog Zoltán

Végzettség: Testnevelő, gyógytestnevelő. Egyesület: Tabáni Spartacus Sport és Környezetvédő Egyesület

Horváth Sándor

Végzettség: matematika-fizika-számítástechnika szakos tanár
 Egyesület: Mázsla Tájfutó és Természetbarát Sportegyesület

A tájékozódási futással először 1978-ban találkozott. Elsősorban atlétákkal edzett, de gyakran indult tájfutó versenyeken is. 1987-90 között az egyetemi években

edzett és versenyzett komolyan (maratoni futás egyéni csúcás 2:27:48). A MATT SE alapító tagja és 2013 óta a sportegyesület elnöke. 2009-ben sportedzői végzettséget szerzett tájfutáshoz, és azóta edzőként dolgozik a MATT SE-ben. Mostanában hobbija a sí(táj)futás is.

Mets Miklós

Végzettség: Villamosmérnök (és majdnem térképező). Egyesület: Orvosegyetem SC

Peics Antal Zsolt

Végzettség: Gimnáziumi érettség; bankárképző; egyéb (háztartási gépszerező, stb.). Egyesület: KFKI Petőfi Sportkör

Zsebeházy István

Végzettség: Főiskolai hallgató.
 Egyesület: Hegyvidék SE - MOM Tájfutó Szakosztály

A tájfutást családi örökségként kezdte, az első versenyén alig 7 évesen indult. Gyorsan válogatott versenyző lett, és 2001-ben, majd 2003-ban is győzni tudott egyéniben az ifjúsági Európa-bajnokságon. Széleskörűen egy élversenyző erősíti a BTFSZ elnökségét, hiszen 2013-ban is nyert felnőtt országos bajnokságot. Jelenleg a Budapesti Kommunikációs és Üzleti Főiskolán sportkommunikáció szakirányon tanul. Szívesen foglalkozik tájfutó térképek készítésével is.

KÉPES BESZÁMOLÓ A BUDAPESTI TÁJFUTÓ NAPOKRÓL

Január 17-19-én a Budapesti Tájfutók Szövetsége az idén is megrendezte a Budapesti Tájfutó Napokat. Pénteken este a tisztújító közgyűlésre került sor, amelyről lapunk előző oldalán számoltunk be. Szombaton a Diák Teremtájfutó Bajnokság, a Szenior találkozón és a Bajnokok vacsorája volt, amelynek keretében kerültek átadásra a Budapest Tájfutója és a Jó tanuló, jó sportoló pályázat díjai. Vasárnap koszorúzás és a Ripszám Henrik emlékverseny zárta az eseménysort.

Teremtájfutó Bajnokság

A teremtájfutó versenyen

Szombaton délelőtt az immáron 8. alkalommal megrendezett Diák Teremtájfutó Budapest Bajnokságnak ismét a Gazdagréti Törökugrató Általános Iskola adott otthont. A rendezvényen középiskolai felvétellel való egybeesés miatt kicsit kevesebben voltak a szokásosnál.

Díjak átadása

Folyik az előadás a szenior találkozón

Szombaton este a BTFSZ elnöksége az idén is meghívta egy vacsorára azokat a fiatalokat, akik az elmúlt évben országos bajnokságot nyertek. A Rivalda Étteremben tartott esemény a Hírtér Kiadó – Horváth Magda szponzorálásával valósult meg.

A Budapest Tájfutója díjat az alábbi versenyzők kapták:

U16 lány:	Kézdy Borbála	MOM
U16 fiú:	Dalos Máté	TTE
U17 lány:	Weiler Virág	SPA
U17 fiú:	Hajdu Szása	SPA

Szeredai László

Dr. Fekete J. és Dalos M.

A BTFSZ a Budapest Tájfutó Sportjáért díjat az idei évben Szeredai Lászlónak adományozza a sportágban és különösen a diáksport terén több évtizede végzett munkásságáért.

„Jó tanuló, jó tájfutó” pályázat eredménye

A bajnokok vacsoráján Dr. Fekete Jenő György tiszteletbeli elnök adta át a „Jó tanuló, jó tájfutó” díjakat. I. helyezést ért el Sulyok Ábel a BME hallgatója és a Spari versenyzője, második lett Zsebeházy István, a Budapesti Kommunikációs és Üzleti Főiskola hallgatója és a MOM tájfutója, harmadik díjat vihettek haza Györgyi Ábel, aki a BME építészmérnök hallgatója és a MOM versenyzője. „Ezüst Futócipő” díjat kapott 2013-as nemzetközi eredményes szerepléséért Dalos Máté a TIPO tájfutója.

Az egyetemisták

országi tájfutóverseny emlékére állított emléktábla megkoszorúzására. A koszorút Bugár József, a BTFSZ elnöke helyezte el.

Az élmezőny:

Férfiak			
1	Liszka Krisztián	SPA	50:32
2	Miavecz Balázs	MOM	50:36
3	Tőrek Ákos	BEA	51:18
Nők			
1	Füzy Anna	OSC	1:00:55
2	Novai Éva	ZTC	1:03:17
3	Hajnal Dorottya	SPA	1:05:28

A SPA résztvevői a vacsorán

Rajt a Ripszám versenyen

Szenior találkozó

A szombat délutáni eseményen Dr. Fekete Jenő sok képpel kísért érdekes előadást tartott a közép-amerikai útjáról, majd Bugár József elnök ismertette a BTFSZ aktuális információit.

Ripszám Henrik emlékverseny

A Ripszám emlékversenyre a hőmentes terep és az új pálya az elmúlt évtized legnagyobb létszámú mezőnyét vonzotta. A pályaelemzések a 28-31. oldalon olvashatók.

Még a verseny előtt került sor a 87 évvel ezelőtti első magyar-

BESZÁMOLÓ A 2013-AS SPORTÁGFEJLESZTÉSI TÁMOGATÁSOK FELHASZNÁLÁSÁRÓL

Hagyományos módon a Tájéoló első számában idén is összefoglalót adunk közre az MTF SZ keretein belül működő sportágfejlesztési támogatási programok előző évi eredményeiről. A rangsoroló versenyek nevezési díja után a rendezők által befizetett összegek mellett a megemelt tagdíj is anyagi alapját képezte a támogatásoknak, így a kitűzött céloknak megfelelően felhasználás minden olyan tájfutó számára fontos lehet, aki versenyengedélyének kiváltásával hozzájárult a támogatási rendszer forrásainak megteremtéséhez.

1. Utánpótlást nevelő edzők képzésének támogatása

A korábbi évekhez képest a jelentkezők száma örömteli módon megugrott (Füzy Anna, Gömbös Gyula, Petrócki Ádám, Vörös Endre), ezzel a 200.000 Ft-os keretet majdnem kitöltöttük, és már látszanak a jelentkezések a 2014-es támogatásra is. Remélhetőleg a ténylegesen tevékenykedő edzők számában is viszontlátnjuk ezt a fellendülést a következő két évben, hiszen a képzési támogatás igénybevételének ez is feltétele.

Támogatási program	Össz támogatás
Edzőképzés támogatása	160 000
Edzők támogatása, létszám alapú	5 500 000
Edzők támogatása, eredményességi	1 500 000
Up. nyári edzőtáborok	1 000 000

2. Utánpótlás edzők támogatása

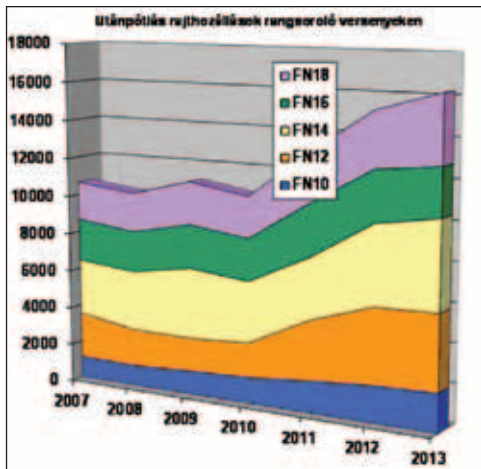
Az előző évhez képest 2013-ban az edzőtámogatási pályázatokat ismét átdolgoztuk, elsősorban a résztvevő edzők kérésére. Két pályázatot írtunk ki: az egyik az edző által nevelt tanítványok létszámát ismeri el, itt fő szempont az új edzők nyitott bekapcsolódása, ezért a részvételi feltételeket alacsonyra szabtuk, az értékelési szempontrendszerrel pedig azt tettük alapul, hogy a nevelt létszám domináljon, ésszerű mértékig felsúlyozva a minősítésszerzéssel és versenyzők megtartásával. A másik pályázat a „profi” edzők számára készült, és kifejezetten a tanítványok eredményességét méri, amihez a bajnoki pontversenyben elért pontokat, valamint a Junior VB és az Ifi EB kiemelkedő helyezéseit vettük figyelembe. Mindkét pályázatnál – ismét csak az érintett edzők javaslatára – a figyelembe vett korosztályt kiterjesztettük 20 éves korig, amivel a juniorok megtartását próbáltuk kicsit jobban ösztönözni.

A létszám alapú pályázatban, ahogy várható volt és a melékelt táblázat is mutatja, jóval nagyobb volt a pályázók száma, ami a Sportágfejlesztési tervben kitűzött mutatókat is felidézve megfelel a céljainknak. Alig volt olyan pályázó (összesen 2 fő), akinél az év végi beszámoló szerint nem

Klub	Név	Létszám alapú	Eredményességi
BTK	Ládi János	105 000	
CSP	Bohus Mariann	52 000	
CSP	Fazekas Annamária	52 000	
CSP	Gönczi Róbert	80 000	
CSP	Laurinyecz Katalin	80 000	
CSP	Móré Erzsébet	69 000	
CSP	Nagy Attila	62 000	
CSP	Veres Zsolt	45 000	
CSP	Zabaglo Sławomir	55 000	
CSP	Zabagloné Várad Margit	49 000	
DTC	Drapcsikné Farkas Zsuzsanna	243 000	159 000
DTC	Tóbinsné Várady Szilvia	109 000	
ESP	Blézer Attila	180 000	
ESP	Gyárfás Csaba	21 000	
ESP	Veres Imre	234 000	
GOC	Császár Éva	117 000	
GOC	Juhász Júlia	111 000	
GOC	Mézes Tibor Súlyom	99 000	
GOC	Tarsoly Róbert	100 000	
HOD	Vörös Endre	97 000	
HTC	Bán Sándor	156 000	
MAT	Horváth Sándor		41 000
MOM	Kisvölcséy Ákos	228 000	105 000
PAK	Kiss Gábor	153 000	
PVS	Viniczai Ferenc	231 000	250 000
PVS	Vonyó Péter	192 000	143 000
SDS	Goldmann Dóra	116 000	
SDS	Sramkó Tibor	222 000	56 000
SKS	Gömbös Gyula	168 000	
SMA	Rétfalvi Lajos	75 000	
SPA	Gyalog László	135 000	
SPA	Gyalog Zoltán	250 000	250 000
SPA	Krasznai Orsolya	199 000	124 000
SZT	Dr. Kiss-Geosits Beatrix	62 000	
SZV	Gera Tibor	218 000	150 000
SZV	Szencz Attila	158 000	36 000
THS	Galambos Erika	200 000	
TSE	Kéri Péter	69 000	
TTE	Horváth Magda		133 000
TTE	Tóth Eszter	250 000	
VHS	Németh Zsoltné	188 000	
ZTC	Erdős Gábor	107 000	24 000
ZTC	Fehér Ferenc	163 000	29 000

valósult meg a vállalás, tőlük a támogatást vissza kellett vonnunk. A grafikonból látszik, hogy a támogatásnak még

mindig jelentős – bár az előző két évhez képest már lassabb növekedést jelentő – hatása volt a rangsoroló versenyeken történt utánpótlás rajthozállásokra. Elsősorban a 14-es, illetve most először a 18-as korosztályban látható a növekmény, ami már várhatóan egy jobb megtartási arány kialakulását vetíti előre.

3. Utánpótlás nyári edzőtáborok

A nyári edzőtáborokra 8 tagszervezettől 9 tábor megrendezésére érkezett pályázat, melyeket a bizottság előzetesen mind elfogadhatónak tartott. Végül az egyik SPA tábor nem valósult meg, a többi nyolc igen. A támogatási összegeket a korábbi évekhez véve az edzőtábor hosszát és bentlakásos vagy otthonalvós jellegét. Az egy főre jutó támogatás 3802 Ft (2012-ben 3247 Ft/fő). Az összlétszám 2013-ban 263 fő, az előző évben 308 fő. A beérkezett beszámolókból megállapítható, hogy az edzéseket igyekezsen megtervezettek, változatosak, általában OCAD-ben kitérített feladatok voltak; a korábbi évekhez képest csökkenő létszám vélhetően a szigorúbb beszámolási követelményeknek volt köszönhető.

Rendező	Dátum	Helyszín	Létszám	Támogatás
SPA	jún.28-júl.1.	Gánt	26	85 950
FLF	júl.6-9.	Abaliget	5	16 529
ZTC	júl.17-21.	Lenti	32	132 231
PVS-SZV	júl.22-25.	Mátraszentimre	74	244 628
KAL	júl.22-26.	Kaskantyú	27	133 884
GOC	júl.27-aug.1.	Gyenesdiás	36	178 512
DTC	aug.8-11.	Bánkút	32	105 785
VHS-MAT	aug.10-13.	Dudar	31	102 479

Budapest, 2014. január 26.

Kovács Balázs, Sportágfejlesztési és Ifjúsági bizottság

Kedves Versenyrendezők, Edzők!

Tájékoztatlak benneteket, hogy korlátlan mennyiségben rendelkezem

Pretex 100 g-os és Pretex 120 g-os vizálló, nehezen szakadó térkép papírral.

Színes lézernyomatával nagyon szép térképeket lehet nyomtatni, kiváltva a térkép laminálást és a térkép zacskót. Digitális géppel és offset géppel is nyomtatható.

Minden érdeklődőnek adok mintát, műleírást. Mivel ezen túl akár 10-20 db-hoz is hozzá juthattok, remélem a térkép használat terén egy új korszak kezdődik.

Méretetek: 215x305 mm, 430x305 mm, 430x610 mm

A 215x305 mm méret ára: 100 g-os 23 Ft+ÁFA; 120 g-os 28 Ft+ÁFA

PRETEX
TÉRKÉP PAPIR

MEZ FELIRATOZÁS - PÓLÓ EMBLÉMÁZÁS
RAJTSZÁMOK - KORDONSZALAG - MOLINÓ/PONYVA
ÉREM - ÉREMSZALAG - NYAK SZALAG

GRAFFIC-COM^{BT}
SPORT - DEKOR - AJÁNDÉK

sportesgrafika.com mathepista@gmail.com 06-20/9573-165

A TÁJFUTÓ UTÁNPÓTLÁS VÁLOGATOTT 2014. ÉVI PROGRAMJA

A válogatott keret

A válogatottság mint olyan az utánpótlás kategóriákban erkölcsi elismerésnek minősül. Nem jár vele automatikusan semmilyen kötelezettség vagy juttatás. A 2013. évi ifi EB, az aktuális évközi ranglista, valamint az edzők javaslatai alapján az alábbi 26 versenyző munkáját és készülését folyamatosan figyelemmel kísérem:

F 16		N 16	
Egei Patrik	SPA	Hajnal Dorottya	SPA
Kálmán Erik	SPA	Pataki Réka	PVS
Ormay Mihály	SPA	Porgányi Anna	ZTC
Rácz Zoltán	SZV	Szuromi Hanga	PVS
Szuromi Mátyas	PVS	Vékony Vanda	ARA
Zacher Márton	SPA		
F 18		N 18	
Dalos Máté	TTE	Becze Rita	PVS
Hajdu Erik	TTE	Faggyas Réka	TTE
Mészáros Mátyas	DTC	Gera Krisztina	SZV
Miavecz Balázs	MOM	Liszka Eszter	SPA
Peregi Dániel	SPA	Péntek Gréti	BSC
Szűcs Botond	DTC	Szuromi Luca	PVS
Tóth Adrián	TTE	Viniczai Csenge	PVS
		Weiler Virág	SPA

A válogatott csúcspogramjai

1) Ifjúsági Eb: Macedónia, 2014. Június 26–28.

A versenyről - terepekről és a programról - a honlapon találunk információt. A hazai terepek közül a hosszútávra a Sátormagas, Kecse-hegy, Zajnáti hegyek hasonlítanak a legjobban. A váltó a hosszúhoz hasonló terep, de több nyílt részszel, mint pl. Öskü környéke. A rövidtáv valószínűleg nem lesz nehéz technikailag (városi futás). <http://eyoc2014.com/>

2) Cseh ONEB: Csehország, szeptember 26–28.

Válogatási elvek

Az Ifi EB-re kategóriánként négy-négy fő kerül beválogatásra. A válogatási elvek beváltak az elmúlt évek alatt, miszerint a négy válogató versenyből a három legjobb számít százalékos módon. A negyedik helyre szubjektív alapon is be lehet jutni a válogatottba (sérülés, betegség, stb.).

A válogatás nyílt, bárki bekerülhet az utazó csapatba válogató eredménye alapján.

Válogató versenyek

Április 12.

Postás Kupa 1. nap középtáv

Április 17.

Edzőtábor 1. nap rövidített normál

Május 2.

Tipo Kupa 1. nap normáltáv

Május 31.

Edzőtábor 1. nap rövidtáv (közös a juniorokkal)

Edzőtáborok

Január 24–26.

Kiskunhalas (közös a felnőtt válogatottal)

Február 21–23.

Mecsek (közös a felnőtt válogatottal)

Április 17–19.

Bakony

Május 31.–június 2.

Alpokalja (Dénes Zoli javaslata alapján)

Szeptember 5–7.

Bükk (2015-ös Ifi EB-re készülés)

Egyebek

- A tavasz folyamán az egyik edzőtábor keretében lesz fizikai felmérés: 3000 m lányoknak és 5000 m fiúknak atlétika pályán. Nem számít bele a válogatásba, de mindenki legyen tisztában a fizikumával.

- Javasolt a váltókon indulni a válogatottal (nem a saját klubbal, ha az egyesület érdekeit nem sérti), ezt időben meg fogjuk beszélni az edzőkkel. A rendezőkkel egyeztetünk, hogy csak egy férfi és egy női pálya legyen a 16, 18, 20, 21-es kategóriáknak, hogy legyen mezőny. A győztes idő 20-25 perc legyen. Minden váltó előtt van délelőtt egy középtávú futás is.

Váltóversenyek az OB-k mellett:

Április 13.

Postás Kupa 1. nap du.

Május 3.

Tipo Kupa 2. nap du.

Május 17.

Nógrád Nagydíj 1. nap du.

Június 8.

Maccabi Kupa 2. nap du.

Június 14.

Herman váltó (sprintváltó)

1. nap du.

Október 4.

Szeged Kupa 1. nap du.

- A 2014. évi válogatott évszáró tervezett időpontja 2014. november 29–30.

- A 2014. évben az alábbi programokat ajánljuk a fiataloknak a 2015. évi ifi EB felkészüléshez:

- Tanssylvania Cup, Kolozsvár, július 10–13.

- A BTFSZ által szervezett edzőtábor a nyár folyamán Csíkszereda központtal.

- Őszi edzőtábor a Bükkben.

Gera Tibor

Utánpótlás szövetségi kapitány

A TABÁNI SPARTACUS SIKEREI

A Tabáni Spartacus hosszú évek óta jelentős szerepet játszik a hazai tájfutó sportban. Az 1960–70-es évek szparis aranykora tért vissza az elmúlt néhány év eredményeiben. A 2012. évi szakosztályi pontverseny megnyerése után 2013-ban megnyertük (1 ponttal) a tájfutó bajnoki pontversenyt (és a szakági eredményeket is figyelembe vevő összetett bajnoki pontversenyt is). Ezzel a szakosztály versenyzőinek, edzőinek, vezetőinek régi terve valósult meg. A Szpari utoljára a bajnoki pontverseny kiírásának első évében, 1970-ben, 43 éve végzett első helyen (budapesti klub is csak 25 éve, 1989-ben).

A szakosztály elmúlt 6 éve a folyamatos fejlődés éveit voltak. 2007 végén nagyszabású változás volt a szakosztály vezetésében, megszűnt a korábbi évek széthúzása. Néhány élversenyző távozása után új alapokról indulhattunk 2008-ban. Más klubokból is többen jöttek hozzánk. A kezdeti 30-40 fős utánpótláscsoport létszám fokozatosan nőtt 70-80 körülivé, a serdülők legjobbjaiból időközben felnőtt válogatottak lettek, és közben minden utánpótlás korosztályban gyarapodtunk.

A szakosztály bajnoki pontversenyben elért pontjai és helyezései 2008, a szakosztály megújulása óta (a győztes bajnoki pontjai / a szakosztály pontjai / szakosztály helyezése a pontversenyben)
 2008: 325 / 53 / 13.,
 2009: 364 / 187 / 5.,
 2010: 342 / 290 / 3.,
 2011: 480 / 441 (tájkerekpár nélkül 398) / 2.,
 2012: 476 / 469 (tájkerekpár nélkül 404) / 2.,
 2013: 453 / 453 / 1.

Ezek az eredmények egy szinte töretlen fejlődést mutatnak a szakosztály történetében, ezt mutatja táblázatunk is.

2013-ban versenyzőink 13 ezüst- és 14 bronzérem mellett 18 bajnoki címet szereztek, 11-et csapat-, míg 7-et egyéni versenyszámban. Ezek közül különösen értékes az egyesületi váltón a férfiak kettős győzelme, valamint a felnőtt férfiak győzelmei a váltó- és a pontbegyűjtő csapatbajnokságon. (A férfi győzelmek során a klub két kiválósága, Bakó Áron és Liszka Krisztián mellett a váltón az észt Tiirats Tauno, a csapatbajnoksa-

gon Vellner Gábor volt a harmadik tagja a csapatnak.)

A lányoknál a juniorok taroltak, mindhárom csapatküzdelmet megnyerték. Emellett a serdülők és az újoncok is 2-2 csapatversenyt nyertek, egyszer a serdülő lányok is diadalmaskodtak. Egyéniben 7 aranyat nyertünk. A junior Kinde Vanda a hosszú- és a középtávú, az ifi Weiler Virág a közép- és a rövidtávú OB-n győzött. A fiúnál Hajdu Szása

Liszka Krisztián, Tiirats Tauno és Bakó Áron a Szpari számára „történelmi” országos váltógyőzelem küszöbén

az ifi éjszakai, az újoncok között Ormáys Mihály a középtávú, Kálmán Erik a rövidtávú OB-n lett első. De megemlíthetjük a szeniorokat is, ahol Cser Kriszta a 70, Egei Tamás a 45 évesek között nyert 2-2 OB-aranyérmét. A bajnokságokon 46-an szereztek bajnoki pontot, közülük 29-en érmet és 19-en bajnoki címet. Ez is mutatja a széles alapokat a sikerek elérésében. A 9 bajnokságból 7-ben mi szereztek a legtöbb bajnoki pontot. A világversenyegek mindegyikén volt résztvevője a szakosztálynak. Liszka Krisztián a felnőtt világbajnokságon állt helyt. A junioroknál Kinde Vanda, Sulyok Ábel és a még ifi Weiler Virág indult. Az ifi és serdülő EB-n 18-ban Weiler Virág hosszútávon a nagyszerű 7. helyet érte el, váltója 5. lett. 16-ban Zacher Márton is 5. váltó tagjaként szerepelt. Virág az év tájfutója is lett ifi lány kategóriában. Ez a munka az egész szakosztály vezetésének, de azon belül elsősorban Gyalog Zoltán, a vezetőedző sokéves munkájának eredménye. Kiváló edzésmunkáját, szervezését az MTFSZ is elismerte, 2013-ban másodszor lett tájfutásban az Év edzője.

Ma már többen próbáljuk egymás között a feladatokat egy részét megosztani. A heti 6 edzés felépítése nagy változáson ment át az elmúlt években. A fizikai edzések mellett egyre több elméleti felkészítés kap szerepet. A rendszeres fizikai edzések mellett fontos a technikai felkészülés, az edzőversenyek, a technikai edzések. Külön elméleti edzések, nagy versenyek előtt a terepekről készült korábbi versenyterképek elemzése is segít rendszeresen a felkészülést. A hatalmas minőségi javulás miatt a legjobbak mellé is próbálunk segítséget találni, az élversenyzők számára igyekszünk külön edzőt biztosítani. Más klubok tájfutóit is kértük segíteni, és sokan közülük szívesen segítettek-segítenek, látván a hatalmas munkát és az eredményeket. Külön rendszeres térkép-elemzések, korábbi és mai élversenyzőink, bajnokaink előadásai (eredményeiről, edzésmód-szereik-ről), és még újabb próbálkozások révén próbáljuk, hogy legjobbjaink minél sokrétűbb segítséget kaphassanak. A szakosztályban a munka nem korlátozódik az élversenyzőkre. Folyamatosan próbálunk újabb versenyzőket bevonni a tájfutásba. Ezt

kisebb toborzások, pályázatok mellett elsősorban a jó és sikeres közösség példamutató ereje, jó légköre segíti. Külön ki lehetne emelni az edzéseken, versenyeken uralkodó jó hangulatot, amivel sok, kevésbé sikeres gyerek is szívesen, örömmel vesz részt a közös munkában.

Az elmúlt években szinte minden évben, főként szeptember elején 15-20 új versenyző kereste meg szakosztályunkat, és kapcsolódott be az edzésmunkába, Közülük a többség teljesen kezdő volt, aki információk (barát, rokon, szülő, osztálytárs, vagy internet) révén, vagy az I. és a XI. kerület iskoláiból talált meg bennünket. De más budapesti klubok versenyző szülői is szívesen küldték gyerekeiket hozzánk (mivel náluk edző hiányában nem volt szisztematikus edzésmunka), látva nálunk a „csapatot”, a jó közösségi életet, a jó légkört, a hasonló korú versenyzők eredményes szereplését. A sikerek hatására szinte minden héten újabb fiatal jön le az edzésekre, Közülük sokan „vidékiek”, a főváros környéki településekről járnak be hozzánk. A kezdőkkel, fiatalokkal 2010 óta Krasznai Orsolya és segítőként jómagam foglalkozunk. A létszám a felnőttekkel és az idősebbekkel együtt 2013 évkezőben már a 160-at is meghaladta. 140 versenyyegedélyt váltottunk tavaly ki, közülük 83-an 18 évesek vagy fiatalabbak voltak. Ennek a hatalmas létszámnak a szervezési feladatai is igen nagy terhet rónak az ügyekkel foglalkozókra. A versenyek, edzések logisztikájának szervezése (nevezések, utazások szervezése) első sorban a vezetőedzőre hárul. A versenyek és a szakosztály szerteágazó pénzügyeinek és egyéb feladatainak, elsősorban a különböző pályázatainak az összefogása (megtalálása, kidolgozása, siker esetén az elszámolása) is jelentős feladat, ezt főként Csipi Erzi és jóma-

Tíz szparis a dobogón az egyesületi váltóbajnokságon

gam végeztük, de igyekszünk minél több idősebbet és fiatalot is bevonni. A szakosztály a versenyrendezéseit (elsősorban a Tavaszi és az Őszi Spartacus Kupát) is igyekszik jó minőségben megoldani. A korábbi években az idősebbek, a már nem aktív versenyzők voltak a rendezés (térképjavítás, pályakitűzés stb.) bázisai, mostanában kezd egy fokozatos váltással a fiatalok rendezésben való szereplése is nagyobb hangsúlyt kapni. 2013-ban a sikeres szentendrei rövidtávú egyéni és a pontbegyűjtő csapatbajnokság rendezése inkább az idősebbek feladata volt, de a két nagy klubversenyünkön idősek és fiatalok egyaránt részt vettek a pályakitűzésekből.

A szakosztálynak 1995 óta nincs állandó támogatója. Pályázatokból, tagdíjakból, versenyrendezésekből, emellett néhány tagunk önzetlen segítségét is felhasználva tudjuk fenntartani magunkat. Így főállású edzőt sem tudunk foglalkoztatni, szinte mindenben magunkra utalva próbáljuk ezt

a színvonalat megtartani, illetve még tovább fejleszteni. Ehhez szükség van néhányunk szinte folyamatos munkájára, a folyamatos pályázati munkára, és még sok minden másra is, hogy továbbra is az ország egyik legelismertebb, legsikeresebb szakosztályaként és legnagyobb utánpótlás bázisaként tudjunk tevékenykedni.

Bajnoklányok az Pontbegyűjtő CSB-n

Összességében nagyon sikeres évet zárt a szakosztály. És a sikeres fiatalok is biztatást adnak a jövőre nézve, hogy biztosan folytatódni fognak a szparis sikerek.

Gyalog László

Fotó:

Méthé István és Gyalog László

OVER A futás állandó témánk...

...mint ahogy a túrázás, hegymászás, barlangászat, bűvarkodás, vítorlázás, evezés, kerékpározás is...

Érdekel? Most 25% kedvezményrel rendelheted meg, így mindössze 2925 Ft/év!

Részletek és előfizetés honlapunkon: www.overmagazin.com/2014/02/tajfutok

Az Over Magazin éves (6 lapszám) előfizetési díja 3900 Ft. A tájfutók 2014. évi kedvezményből hozzávalóval 2014. március 10-ig 25% kedvezményrel, mindössze 2925 Ft-ért rendelhető meg honlapunkon.

TÉRKÉPHELYESBÍTŐ FÓRUM

A megújult térképbizottság januárban kétnapos fórumra hívta össze a hazai térképjavítókat.

Az első alkalomra január 11-én került sor az ELTE Térképtudományi Tanszéken, ahol a helyszínt biztosító Zentai László köszöntötte a megpecsenyézett nagyszámú hallgatókat, majd

Domonyik Gábor, a térképbizottság vezetője nyitotta meg a fórumot.

A továbbiakban több előadást hallhattunk a térképhelyesbítés és kiadás aktuális kérdéseiről.

Zentai László előadásában elmondta, hogy a javítóknak munkájuk során elsősorban a jelkulcs és a versenyszabályzat engedte lehetőségeket kell használniuk. Fontos, hogy az elkészült térkép részletessége az adott méretarányának megfelelő legyen, és futás közben is biztosítsa a térképolvasást. Nem a minden létező objektumot bemutató térkép a jó térkép, hanem az, amelyet futás közben is jól lehet használni.

Kovács Gábor a kiemelt rangsoroló Nógrád Nagydíj térképeit mutatta be a terep jellegzetességeitől kezdve, a felhasználó alapanyagokon és az ábrázolásbeli nehézségeken át az elkészült térképeig. Kitért a jelkulcstól eltérő jelek alkalmazására, valamint a sprint és normál jelkulcs közötti konvertálás nehézségeire is.

Sóter János többek között beszélt a javításhoz felhasznált alapanyagok gondos megválasztásáról. Lehetőség szerint mellőzzük a több évtizedes javítgatott, de jelentős torzulásokat hordozó régi tájfutó térképeket. Bemutatójában érdekes volt látni, hogy a gyakran etalon alaptérképnek tekintett EOTR

1:10 000 szelvények domborzata esetenként mennyire eltér a valóságtól, illetve elcsúszik a helyéről. Azt javasolta, hogy ahol lehetséges, az ortofotóhoz igazítsuk az alaptérkép domborzatát, így elkerülhetőek a torzulások. Bemutatta az egyszerű hordozható távmérők nyújtotta előnyöket, később pedig láthattunk rendkívül részletes külföldi lézerszkennelt alaptérképet is, melyek a GPS-es felmérés mellett (vagy azzal együtt) a jövő útját jelenthetik, de egyelőre itthon még nincs meg a szükséges gazdasági háttér ilyen alapok használatához. A korszerű eszközök használatánál és a szünetekben szóba került a GPS alkalmazása is, de ez a téma egy önálló előadási napot is megérdemelne. Többféle módszer, technika létezik a használatára, van, aki csak a fő keretidomokat, a térkép pontos vázát állítja így elő, más pedig szinte mindent ezzel mér, és közben jegyzetel, ezek mindegyikét jó lenne megismertetni a gyakorló vagy leendő javítókkal!

Domonyik Gábor beszélt az újra kiírt Év térképe pályázat értékelésének lehetséges szempontjairól, később pedig külföldi példákat is bemutatva elővezette az egyik legizgalmasabb kérdést, a szerzői, felhasználói ill. kiadói jogok problémáját. Mivel a hazai törvények nehezen „húzhatók rá” a tájfutótérképek felhasználásával kapcsolatos vitás kérdésekre, ezért Kelemen János javaslata szerint fontos a térképezési munka megkezdése előtt írásban rögzíteni a későbbi

bi jogokat, valamint készíteni kell legalább magunknak egy belső szabályozást vagy ajánlást, amely segíthet a vitás kérdések eldöntésében. Egy munkaanyag összeállítását Török Imre már meg is kezdte, így reményeink szerint a jövőben már legalább lesz mihez igazodni jogviták esetén, bár az eddig elkészült térképekkel kapcsolatos viták elcsitulása hosszú folyamat lesz.

Általánosságban vagy konkrét példák kapcsán szó esett még a térképek nyomtatásának minőségéről is, amely sajátos módon itthon sajnos nem köthető szorosra a verseny fontosságához. A régebben megszokott szép nyomdai ofszet nyomatok használata már az OB-kon és kiemelt rangsorolókon is nagyon erősen visszaszorult, a digitális nyomtatás minősége pedig egyelőre még elég széles skálán mozog, így idén országos bajnokságokon csapnivaló (pl. OCSB) és kiemelkedően szép minőségű digitális térképpel (OVB) is futhattunk. A digitális térképek elterjedését aligha lehet és kell megállítani, de törekedni kell a lehető legjobb minőség elérésére. A digitális nyomdába, vagy másolószalonba kutyaftutásban leadott anyag esetenként sokkal rosszabb minőséget eredményezhet, mint egy jól beállított kis házi nyomtató, persze utóbbiak terhelhetősége erősen korlátozott. Nem szabad sajnálni az időt a beállítások optimalizálására és akár több lépcsőben elkészített próbanyomatokra, mert a rossz térképnymot tönkretetheti az egyébként kiválóan megrendezett versenyt! A megbeszélte és kitarlyalt témákkal kapcsolatban sok kérdés még megválaszolatlan maradt, és bizonyos témák

nem is kerültek terítékre, pl.:

- Milyen esetekben térhetünk el a versenyszabályzatban engedélyezett 4-5-10-15ezres méretarányoktól? (Az interneten azt látjuk, hogy külföldön is gyakran alkalmaznak nem szabványos méretarányt, akár nagy versenyeken is.)
- Használhatunk-e egy térképben többféle méretarányt? (Pl. részletgazdag helyek kinagyítása.)
- Erdei sprintversenyek esetén használhatjuk-e a terepet

érzékletesebben bemutató normál jelkulcsot, vagy ragaszkodnunk kell-e az alapjában véve városi környezetre optimalizált sprint jelkulcshoz?

Reméljük, a térképjavítókat foglalkoztató sok kérdés mellett egyszer ezek is terítékre kerülnek!

Azt biztosan kijelenthetjük, hogy minden versenyzői igénynek (kezdők, élversenyzők, szeniorok, rosszul látók, szintévesztők stb.) megfelel-

ő térképet továbbra sem lesz könnyű készíteni, de szerintem mindenképpen hasznos volt ez a fórum!

Az előadások anyagának vagy azok vázlatainak egy része az alábbi helyen elérhető:

<http://lazarus.elte.hu/puff/forum/>

Kovács Péter

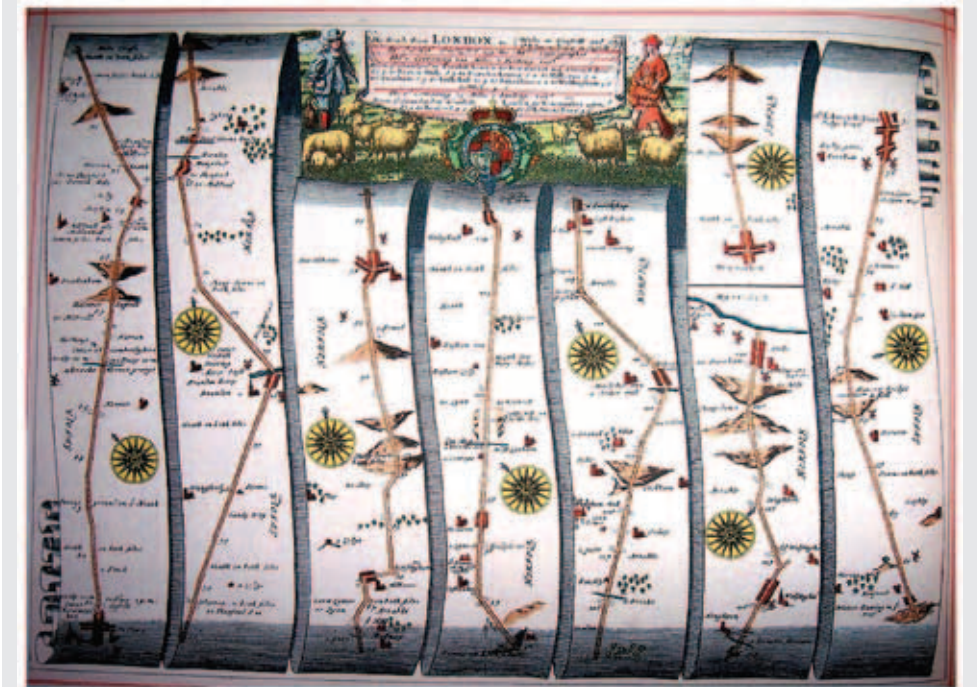
A fórum második napjára január 25-én került sor, ahol a gyakorlati térképhelyesbítés problémáival foglalkozott a hallgatóság. (szerk.)

John Ogilby 1600 – 1676: Egy angol térképész, akinek igazán furcsa volt a stílusa

A nagy londoni tűzvész után John Ogilby-t kinevezték az "Őfelsége Kozmográfusa és Földrajzi Nyomdásza" pozícióba. Az egyik legfontosabb térképészeti kiadása 1675-ben jelent meg "The Britannia Atlasz" néven. Ez térképek sorozata volt, amelyben szokatlan módon rajzoltak meg több útítérképet. Ennek célja az volt, hogy az utazót eligazítsa, hogyan kell egyik helyről a másik helyre eljutni.

Ahogy az illusztráción látszik, ezek az útítérképek két oldalas lapokra lettek nyomtatva, és úgy mutatták az utazást, mint egy hosszú tekercest. Ezeknek a térképeknek legfurcsább jellemzője az volt, hogy azért, hogy a szűk, tekerces formát meg lehessen őrizni, ha irányváltásra volt szükség Ogilby egyszerűen megváltoztatta a tájoló orientációját és így az utazónak egy új irányt kellett követnie.

Roy Grant

EDZŐKONFERENCIA BUDAPESTEN

Régi igényt elégített ki február elején az MTF SZ, melynek élsport- és edzőbizottsága a marketing- és kommunikációs bizottsággal közösen edzői konferenciát szervezett Budapesten. A tavalyi kiskunhalasi – szűkebb körű, bár nemzetközi – utánpótlás-edzői megbeszélés után idén Budapestre hívták a tájfutásban dolgozó edzőket, versenyzőket és érdeklődőket. A konferencia iránt mutatkozó nagy érdeklődést jelzi, hogy végül több mint 70-en hallgatták meg a hét felkért előadó tartalmát, magas színvonalú bemutatóit.

A rendezvényt az ELTE sporttelepén Paskuj Mátvás főszervező nyitotta meg, aki köszöntötte a résztvevőket, és ismertette a nap részletes programját. Talán a hallgatóság sem bánta később, hogy végül az előadások a tervezett 30 perc helyett inkább 40-45 percesek lettek, de legalább minden előadó végig tudta mondani, amit tervezett. A hosszabb szünetek lehetőségét adtak arra, hogy mindenki kifújja magát, illetve az edzők egymás között vagy az előadóval megbeszéljék az elhangzottakat.

Az első előadást **Lantos Zoltán** tartotta, aki kifejezetten élsportolói szemszögből közelítette meg

a versenyzők fizikai felkészülését. Bemutatta, hogy a tájfutásban milyen magas szintű állóképesség, anaerob képességek és izomzati tulajdonságok szükségesek a nemzetközi élvonalban való szerepléshez. Ezzel kapcsolatban fölhívta a figyelmet arra, hogy a tájfutóknak edzéseiket döntően erdei terepeken kell végezniük, továbbá, hogy a hatékony előrelépés érdekében mindenkinek az erősségei fej-

lesztésére kell összpontosítania. Lenkei Zsolt egy-egy versenyen készült pulzuszörbéjével szemlélte, hogy a sprint, a közép- és a normáltávú versenyeken milyen eltérő terhelést kapnak a versenyzők, és hogy a különböző számokra ennek tudatában kell az edzésszervezőket megválasztani. Röviden ismertette, hogy az egyes életkorokban milyen képességeket és hogyan kell fejleszteni. Előadása zárásaként figyelmeztetett, hogy a haladás nem áll meg, a továbbfejlődés tudományos eszközei igen hamar elérhetővé válnak.

Less Áron betegsége miatt nem tudott a helyszínen jelen lenni, de kivetítő segítségével otthon-

ról is megtartotta előadását. A magyar váltók világbajnoki helyezéseinek bemutatásával kezdte a prezentációt, mely szerint egyre jobban elmaradunk a nemzetközi élmezőnytől. Ennek okát többek között abban látja, hogy a magyar tájfutás megállt a szakmai fejlődésben, hiába ismerik sokan a legújabb edzésmódszereket, azok nem jelennek meg a mindennapi munka során, kevés a szervezett térképes edzés, nincs edzőképzés, kevés szakkikk jelenik meg, a nemzetközi téren zajló változásokat sokszor csak jelentős késéssel vesszük át. Példaként a sokszoros világbajnok Thierry Gueorgiou felkészülését bemutató diagramról láthattuk, hogy edzéseinak 40-50 %-a tájfutás. Végül nemzetközi kitekintést kaphattunk a tájfutás helyzetéről néhány előtünk járó országban: a válogatott és a klubok lehetőségeiről, kapcsolattartól, az alkalmazott edzésmódszerekről.

A következő előadásban **Horváth Magda** a pszichikai felkészítés és a tétversenyek előtti

technikai formába hozás fontosságáról beszélt. Szerinte a tájfutás igazi öttusa – a fizikai, technikai, taktikai, szellemi és lélektani felkészültség együttesen szükséges a jó eredményhez, és ebből nálunk igazán csak az első hárommal foglalkoznak, a negyedikkel részben, míg az ötödik teljesen elhanyagolt terület. Bemutatta a megfelelő felkészülés szellemi-lélektani tengely mentén szerveződő összetett kapcsolati ábráját. Beszélt a koncentráció zavarairól, a koncentráció felé vezető útról, illetve a koncentrációfejlesztés eszközeiről, hiszen a verseny kulcsa: a hibátlan figyelemkoncentráció. Példákat mutatott terep-, pálya- és verseny-elemzésekre, láthattunk időszalagok céltervezését, és hangsúlyozta, hogy minden ilyet le kell írni a versenyzővel.

Dosek Ágoston az edzők tervezéséről adott elő. Kiemelte: az edző nevel, és fontos feladata a versenyző motiválása. Előadásában beszélt az általános edzésvetsekről, az állóképesség fejlesztésének háttéréről, és a kiegészítő testgyakorlatok szerepéről a korszerű felkészülésben. Az állóképesség fejlesztésével kapcsolatban bemutatta, hogyan tevődött át a figyelem a 80-as évektől a légzőrendszerrel a szív-keringési- és az izomrendszer fejlesztésére, hallhatunk az anaerobküszöb környéki edzésekről, illetve az

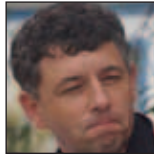
anaerob képességek fejlesztésére szolgáló intervall-edzésekről, továbbá az erőfejlesztés és az állóképesség összeegyeztethetőségéről. Oláh Katalin és osztrák válogatottak felkészülési ciklusaiból és edzésterjedelméből, valamint korábbi válogatottak élettani mutatóiból is izelítőt kaphattunk. Elméleti képzés kezdő és haladó tájfutóknál címmel tartott előadást

Fehér Ferenc.

Prezentációja elején leszögezte: az edzőn múlik, milyen esz kö z ö k e t használ, kis fan-

táziával sokkal színesebbé tehetjük edzéseinket. Először elméleti síkon mutatta be a tájékozódás alapfogalmait, a pedagógiai elveket, az edzői alkalmasság feltételeit és az elméleti képzés összetevőit. Fontosnak tartotta, hogy ismerjük meg a tanítványainkat, és kitért arra, hogy mitől lehetnek jobbak, mik a fejleszhető jellemvonások. Az elméleti részt példák követték: fejlesztő feladatokra, játékokra mutatott lehetőségeket, térképlelek tanítására szolgáló feladatokat vetített, de feljegyezhetünk példákat memóriafejlesztő, domborzat oktatását elősegítő gyakorlatokról, csakúgy mint a távolságbecslés és iránylevétel elsajátítására szolgáló feladatokról. Végül néhány szót ejtett az elméleti képzés utáni gyakorlati teendőkről.

Viniczai Ferenc az utóbbi évek egyik legeredményesebb szakosztálya, a PVSK életébe engedett bepillantást. A történelmi előzmények összefoglalása után hallhattunk a helyi adottságokról és értékekről, a szervezeti háttérrel, a sikeres megyei tájfutó életről, a működési alapokról, a szakosztály kapcsolati felépítéséről. Vinicz beavatta a hallgatókat a napi munka megszervezésének, az edzések, versenyek lebonyolításának részleteibe, a magas szintű versenyzetés nehézségeibe. Láthattuk a pécsiek heti edzésmenetrendjét és az edzők közötti munkamegosztást is.

A konferencia zárásaként **Dénes Zoltán** tartott gyakorlatias útmutatót arról, hogyan használjuk az OCAD programot speciális térképes edzések megtervezéséhez, lebonyolításához. Előljáróban kiemelte ennek jelentőségét: így tudunk gyengébb, netán jól ismert terepen értékes edzést tartani, ezzel tudjuk a versenyzőt egy adott technika használatára kényszeríteni, illetve a célversenyen használható technikát, várható feladatot tudjuk modellezni. Módszerei: eltávolítjuk az egyszerű megoldásokat kínáló részleteket, vagy csak a feladathoz szükséges elemeket, részeket vesszük föl. A régi olló-ragasztós technika helyett az OCAD-ben ezek már könnyedén megoldhatók, és egyszerűen tudunk előállítani fázisnyomatos, sávok, ablakos, kombinált feladatos stb. edzőtérképeket. A szervezők tervei szerint jövőre hasonló összejövetelen vehetnek részt az érdeklődők, de addig is: az előadások anyagai az MTFSZ honlapjáról mindenki számára elérhetők. A konferencia megrendezését az MTFSZ támogatta, a helyszínt a BEAC tájfutói biztosították.

Kisvölcey Ákos

A konferencia zárásaként **Dénes Zoltán** tartott gyakorlatias útmutatót arról, hogyan használjuk az OCAD programot speciális térképes edzések megtervezéséhez, lebonyolításához. Előljáróban kiemelte ennek jelentőségét: így tudunk gyengébb, netán jól ismert terepen értékes edzést tartani, ezzel tudjuk a versenyzőt egy adott technika használatára kényszeríteni, illetve a célversenyen használható technikát, várható feladatot tudjuk modellezni. Módszerei: eltávolítjuk az egyszerű megoldásokat kínáló részleteket, vagy csak a feladathoz szükséges elemeket, részeket vesszük föl. A régi olló-ragasztós technika helyett az OCAD-ben ezek már könnyedén megoldhatók, és egyszerűen tudunk előállítani fázisnyomatos, sávok, ablakos, kombinált feladatos stb. edzőtérképeket. A szervezők tervei szerint jövőre hasonló összejövetelen vehetnek részt az érdeklődők, de addig is: az előadások anyagai az MTFSZ honlapjáról mindenki számára elérhetők. A konferencia megrendezését az MTFSZ támogatta, a helyszínt a BEAC tájfutói biztosították.

ELŐDEINK EMLÉKEZETE

Nemcsak a szokásos januári versennyel, hanem ezúttal egy konferenciával is megemlékeztünk sportágunk kétszeri hazai kezdetéről. A Térképárt és Sportágtörténeti Bizottság szervezésében, a Magyar Térképbarátok Társulatával karöltve került sor a „Ripszám Henrik és a magyar tájfutás kezdetei (1948-ig)” című rendezvényre. Az eseményre november 29-én a Magyar Sport Házában, szépszámú érdeklődő részt vételével került sor.

Rendhagyó módon kezdődött a program (és itt nem a makrancoskodó technikára gondolok, amit Skuló Marci végül félig megszelídített, köszönet érte), hanem repülőindulás miatt belevágtunk a közepébe és Grant Juli előadása kezdődött percnyi pontossággal. Juli és férje, Roy (aki szintén rendszeres résztvevője versenyeknek, igaz csak kísérőként) fantasztikus kutatást végzett az interneten és levelezés útján, óriási anyagot szedett össze Ripszám Henrikről (RH), amit csak a könyvből fogtok megismerni, mert az előadás szűkre szabott idejébe (részben az én hibából) csak a töredéke fért be. Ezután következett volna Jankó Annamária megnyitója és Marsek Jenő köszöntője, de egészségügyi okokból egyikük sem tudott részt venni, ezért én tolmácsoltam kedves szavait a közönségnek. Marsek Jenő azon kevés rokonok egyike, aki még sokszor találkozott RH-val; remek dokumentumokat és műalkotásokat fotóztunk nála Egerben. Jenő bácsi – aki nagyon segítőkész volt – szintén Granték felfedezettje, nagy-nagy köszönet jár nekik érte!

Fehér Márta, aki Szekeres Béla (RH barátja, akivel fiatal korától élete végéig tartotta a kapcsolatot) unokája, valódi művészfilmmel lepett meg minket, igazi felüldülést

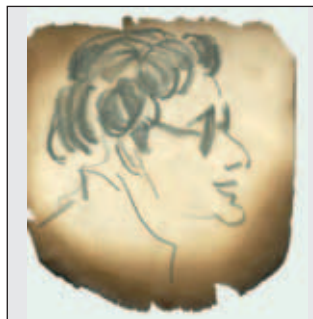
jelentett ez a kissé szárazabb adatok között.

Kiss Endre a bólyi emléktábla avatást idézte fel, Kelemen János Baranya olimpikonjáról mesélt és még egy filmet is bemutatott a stockholmi olimpia maratoni futásáról. Idő hiányában az első (1925-26-os) versenyekről nem is beszéltünk, ez egyrészt a régi évkönyvekben megjelent, másrészt szintén a könyv fog bőségesen foglalkozni vele.

Ezek a versenyek sokkal jobban hasonlítottak a mai tájfutásra, mint a terepgyakorlatok; amelyek immár a folyamatos magyar tájékozódási versenyés történetének kezdetei. Igazából a verseny szót soha nem írták le, azt először 1948-ban használták. (Ezért lett a korszakhatár – Boxi javaslatára – ez a dátum.) E korszak eseményeiből Bozán György (Boxi) adott ízelítőt, felvillantva a Duna Sport Club által rendezett 1935-ös első rendezvényt és a továbbiakat. Zentai László mesélt nekünk a korszak térképeiről, Harcsa Gábor pedig kutatásairól a múlt század hetvenes éveiben, amikor szívosan egy újsághír nyomába eredt és kilenc évvel toldotta meg a hazai tájfutás történelmét.

Monspart Sarolta a Skerletz Iván által kitalált tájékozódás évére (1995) emlékezett, majd megtornáztatta a kissé már lankadó közönséget, a szokásos vastapsot begyűjtve.

Végül én beszéltem Ripszám Henrik első világháborús katonaságáról és főleg hét éves hadifogságáról Szibériában és Oroszország más tájain. Bemutatásra került RH közel száz műve, a tűzvést túlél grafikáktól Az égő Oroszország találó rajzain keresztül szobrokig és festményekig, de mindez csupán apró töredéke a főleg (véltetően)

Angliában lappangó, szétszóródott életműnek.

A véletlen időbeli egybeesést kihasználva röviden megemlékeztünk Krasznai István születésének 80. évfordulójáról. Pista sok nagy verseny rendezője, nagyon jó sport-szervező volt, talán a legjobb versenybírói elnök, aki alatt hosszú pályafutásom alatt „szolgáltam”.

A konferencia anyaga bőséges képanyaggal, korabeli cikkek részleteivel, a téma eddig megjelent irodalmának áttekintésével még az idén megjelenik könyv alakban. A kiadvány nagyon kis példányszámban lát napvilágot, a megrendelés részleteit a tájfutó listán fogjuk közreadni. Aki nem olvasója a listának, kérem, jelezze érdeklődését a lenti elérhetőségeimen, és értesíteni fogjuk. A várható ár 3000 forint körül lesz, a tényleges oldalszám és az előfizetők számára ismeretében tudunk majd pontosítani. Akinék ez drága, az jelentkezhetsz kedvezményes példányért. Ha volnának olyanok, kik ezt az akciót, vagy magát a kutatást és a kiadást támogatnák, azoktól 5–25 000Ft-ot elfogadunk, nevüket (ha nem kérik ellenkezőjét) a kötetben feltüntetjük, hogy az utókor is hálátelten emlékezhesen meg róluk. (Számla: Kiss Endre, 50800104-11643452, köszönet a lehetőségért).

Hegedüs Ábel
 hegedus.abel@mail.militaria.hu
 20-911 40 14

A KIRÁLYI VÁR MEGHÓDÍTÁSA

avagy a 2013-as junior VB sprint számának elemzése (Hradec Králové, Csehország)

A 2013-as junior világbajnokság rövidtávú számának tervezésekor így hangzott a terv: fair pálya, ahol minden szépen kiolvasható, útvonalválasztásban gazdag, miközben minimalizálja a versenyzők szembefutását. Különböző karakterű terek felkínálása, miközben esztétikai élményt is nyújt a résztvevőknek. Tulajdonképp egy kisebb-fajta ördöglakat megoldása. Kiváltképp azokon a helyeken, ahol az útvonalválasztások egymást érik, és az egyik pont elhelyezése a következő két pont kihelyezésére is hatással van.

A pályákat azok minden készülségi állapotában elég jól tesztelték pl. Vojta Krállal, Tereza Novotnával és Pavel Kubáttal (ford. mj: a fiúk korábbi junior világbajnokok, Tereza ezüstérmes.) Ráadásul Novotný tkp. a terepen lakik, pontosabban a bemelegítő térképen, így vasárnap reggelente diszkréten kijárhatott maga is tesztelgetni a saját elképzeléseit. A győztes időket végül elég jól sikerült megtippelnie: a mindkét nemre tervezett 14:45 perces idővel szemben 14:33 és 14:35 perc lett a végeredmény.

Az alábbi elemzés a pályakitűző és egyben cseh szövetségi kapitány, Radek Novotný tollából származik és a cseh tájfutó újságban jelent meg. A terjedelmes elemzésből néhány érdekes részletet szemelgetett ki Novai Éva. (A rajzoknál a név előtti szám a végső helyezést jelzi.)

Lányok

Noha elég alapos útvonalválasztási elemzés következik, a versenyt inkább egyéb tulajdonságok határozták meg: a futás, a

hideg fej megőrzésének képessége, és a hibamentesség. Például a győztes néha belebonyolódott az útvonalába, de gyakran sokkal gyorsabban futott a többieknél. Ezzel ellentétben a dán Klynsner nem futott győztes átmeneteket, de a stabil teljesítményével érmet tudott szerezni. Az átmenetekből látszik, hogy azok

a lányok, akik nagyon tudnak futni, érzik a lehetőséget, és ezért nehezen tudnak uralkodni magukon és a kantárszíjat fogni. Ugyanakkor az is érvényes, hogy átlag alatti atlétikai teljesítménnyel kiemelkedőt nem lehet futni rövidtávon.

1. PONT: 75% helyesen balról, 25% hibásan jobbról. Az idő-

különbséget tekintve a kék egyértelműen 6 mp-cel lassabb. Az eredményt alátámasztja a teszt is. A későbbi győztes pici hibát vét.

4. PONT: Ezen a mindősze 37 m-es pici átmeneten is lehetett veszteni a rossz választással, és a különbség nagyobb lett a vártnál. A kis kerítéssecskén elhelyezett pont volt a lányoké, itt a pályakitűző nagyon a határán volt a két pont közti minimális (15 m) távolság betartásának, (a fiúk egy teljesen más típusú objektum, a jellegfa lett). A lányok kb. 60%-a futott felül, míg 40%-a lenn, amivel átlagosan 4 mp-t vesztek. Talán azért is, mert a fiúk jellegfa pontja mellett elhaladva a biztonság kedvéért leellenőrizték azt a térképen.

7. PONT: Heidi Mårtensson, egy világbajnok génejevel rendelkező lány a bokros részből kikeveredve azonnal érvénye-

síteni tudta futókapacitását és egyértelműen nyerte az átmenetet.

A versenyzők nagyrésze hasonló útvonalon ment, az átmenet elején kis eltéréssel. Az átmenet egy pici domborzati hullámon ment keresztül – a versenyző minél hamarabb került fel a horizontra, annál hamarabb látta meg a bóját, és annál gyorsabban tudta zárni az átmenetet. Néhányan a patak mellett próbálkoztak, ez átlagban 4 mp-cel volt lassabb.

9. PONT: Az első városi átmenet pontjait összekötő vonalat megtörték az átjárónál, így az átmenet tengelye a piros útvonalak felé tolódott el – a pályakitűző gondolata alapján ez a lassabb variáció, és mégis a lányok többségének erre fog ráállni a szeme. Az eredményt ezt alátámasztotta, bár az időkülönbség a kék és piros útvonalak között nem volt lényegi. Ám mivel a piros útvonalakat az inkább fizikailag erősebb versenyzők választották, mégis lehet feltételezni, hogy a kék enyhén jobbnak bizonyult volna. A katedrális balról vagy

14. PONT: Nézőikkel teli aréna, a tömeget hájpoló Per Forsberg és az edzők folyamatos utasításai elvonják a figyelmet a teljesítéstől... Talán ezért vált a következő átmenet érdekesnek, és ezért nem mondható egyik-másik, végül a topon végző lányok számára túl sikeresnek. Az átmenet színvonala nemcsak a kiolvasás, hanem a döntés miatt is magas: fent vagy körbe? A tesztek azt mutatták, hogy az alsó egyszerű útvonal nem éri meg, és ezt a versenyző is alátámasztotta – a két leggyorsabb lány harcában Savkina megverte Mårtenssont 10 mp-cel. A kevésbé figyelmesek számára akadt még két lehetőség – a középső zöld, amely 15 mp veszteséget jelentett, és a 15-ös pont környékén futni is eléggé hátrányos volt.

Végeredmény:

1. Mårtensson NOR 14:33, 2. Klysner DEN 14:45, 3. Denisova BLR 14:48, 4. Savkina RUS 14:49, 5. Benjaminsen NOR 14:52, 6. Sandberg SWE 14:59

Fiúk

2. PONT: rögtön a park egyik legnehezebb részében

jobbról kerülése végül semmilyen szerepet nem játszott az időket tekintve. Kiválóan alakult, hogy a lányok a két legszélsebb útvonal-variánsokat is kipróbálták – a narancssárga úton a lengyel Cych 25 mp-et kapott a legjobb időtől, vagyis ez kb. 15-20 mp-cel lehetett lassabb a többinél. A zöld útvonalat a svájci Reinhard választotta, aki az átmenet eleji 5. helyéről a 28. helyre esett vissza. A legjobb időtől fél percet kapott, saját bevallása szerint legalább 20 mp-et veszített.

10. PONT: Kicsit alattomos, tipikus városi átmenet, amely során dönteni kellett, hogy a versenyző egy relatíve magas lépcsősoron fut fel a pontra, vagy hosszabban körbefutja az úton. Végül egyértelműen a lépcsős megoldás volt a gyorsabb. Ha kivesszük Heidi Mårtensson idejét, aki a maga egyéni ligáját futja, akkor is marad 8 mp

különbség (amikor Vojta Král futotta a két útvonalat, akkor is ennyi volt a különbség). Bármilyen egyéb variáns hibának bizonyult, pl. a svéd Tilda Johansson a saját zöld útvonalával önmagától kikapott 15-20 mp-cel.

volt. A legideálisabb választás lett volna rögtön visszafordulni, amit nehéz észrevenni. A legfontosabb volt azonban meglátni, hogy a főnti útvonalon csak egy kis kanyarral lehet megfogni. A könnyebb kiolvashatóság végett a pont a hídról lekerült picit távolabb. Sokan hibáztak – egyenesen futottak, és amikor az alagutat észrevették, akkor fordultak a helyes irányba. Az alagút mögötti részt csak kevesen látogatták meg, pl. itt vészelt sokat Marek Schuster vagy Piotr Parfianowicz. A bronzérmes Robertson a tájékozásiilag egyszerű jobbra körülfutást választotta, ám ez nem fizetődött ki neki.

5.PONT: A bevezető parkos rész utolsó átmenete úgy tűnik, nem lett eléggé finomhangolva, mert egyértelműen észak felé futott a versenyzők döntő többsége a piros és narancssárga útvonalakon, amelyek egy picit gyorsabbak is voltak. A bátrabb „délieliek” közt volt például Adam Chloupek, aki ugyan vészett pár másodpercet, de gondolatban nagy elismerést kapott kreativitásáért.

9. PONT: Az óváros felé futás közben a fiúk is megerősítették, hogy balról az ún. Kozinka felé gyorsabb. A különbséget a tesztelés is alátámasztja: 4-6 mp. Az ausztrál Lawfordnak ugyan sikerült a kék variánszon iszonyú gyorsan futni, de ezzel egyedül volt. Nagyon benézte ezt az átmenetet Tomáš Kubelka, az ő extrém jobboldali útvonala 22 mp-cel volt lassabb. Érdekes paradoxon: a fiúknak optikailag jobbrább volt a pontjuk, mint a lányoknak, mégis többen választották a baloldali lehetőséget.

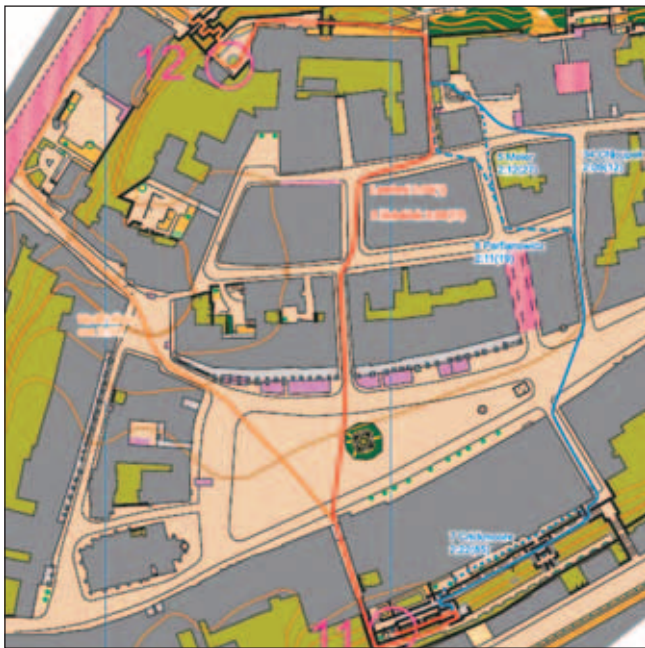
a lehetőséget a baloldali útvonal előtt, ez azonban nem lett így, mert a mintegy 180 versenyzőből csak 5 ment arra. A tesztek viszont azt mutatták, hogy csak 10 mp-cel lassabb, tehát nem irracionális...

Végeredmény:

1. Schneider SUI 14:35, 2. Hubáček CZE 14:39, 3. Robertson NZL 14:47, 4. Heggedal 14:57, 5. Meier 14:58, 6. Pedersli 15:00

A lányoknál ez pont ellentétesen történt. Végül egy gyöngyszem: az egyik júliusi szerda reggel Novotnýnak át kellett helyeznie a már megtervezett kilenczes pontot külső okok miatt, így esett a választás a katedrális sarkára. Ezután elküldte Pavel Kubátot tesztelni, aki a pont helyére érve csak ámul és bámult: a földre ugyanis macskakövekből ki volt írva, hogy „Kubát“. Égi jel.

12. PONT: Klasszikus városi átmenet, ahol végül nagyjából ugyanannyian mentek a két, szinte egyenrangú útvonalon – a részidők inkább a közepén futó piros variánsok mellett szólnak. A pályának ez a része talán nem lett eléggé kidolgozva a júliusi átvarialás során – a pályakitűző azt hitte, hogy jobban megnyitja

Ajánlatunk:

bozót ruha - lábszárvédő - póló - sapka - pólónyomás
hímzett logo vagy név - lézeres gravírozás - érmek és díjak fából

crosswear@crosswear.hu
+36(1)376-51-96

1029 Budapest, Ördögárok u. 110/a.
Krolopp Frigyes (30)5665-489, Dóra Judit (20)9642-957

www.crosswear.hu

Zentai László a Térképbizottság fórumán. Hogyan lehetne a magyar helyesbítő szemléletét egységesíteni? címmel tartott előadást az ELTE tanszékvezetője, aki IOF elnökségi tagként felügyeli a nemzetközi térképbizottság munkáját. Ha nem követjük a nemzetközi előírásokat – állítja – akkor a térképeinken felnövő fiataloktól se várjunk jobb nemzetközi eredményeket. A jó tájfutó térkép készítéséhez meg kell tanulni az elit versenyző szemével látni a terepet! Az előírt méretarányú és jól olvasható térkép készítéséhez tudni kell, hogy mi a generalizálás. A megjelenítés érdekében már a terepen ki kell válogatni azt az információ mennyiséget, melyet a térkép befogadóképessége lehetővé tesz. Ez a felesleges kis részletek leegyszerűsítésével, összevonással, a legjellegzetesebb forma kiválasztásával, hangsúlyozással és méreten felüli ábrázolással, vagyis az előírt méretű jelek alkalmazásával érhető el. Lézerszkennelt alapanyagok finoman remegő, a szükségesnél részletgazdagabb szintvonalrajza is lassítja a térképolvasást.

A gyors tájfutást segítő térképek felnagyítva jól szolgálhatják a szeniorokat is.

Török Imre útmutatót szerkeszt. címe: Tájfutó térképek készítésének és felhasználásának szerzői jogi tudnivalói. Térképviták kapcsán gyakran értesülhetünk panaszos siránkozástól fenyegetőző dühkitörésig terjedő esetekről. Ebben a megoldhatatlannak tűnő helyzetben vette a MAFC szakosztályvezetője a fáradságot, hogy az érvényes jogi szabályozást bemutatva, mérnöki precizitással ismertesse a legális térképkészítés feltételeit és a felhasználás lehetőségeit. Ajánlásokat fogalmaz meg a szakterület szereplői számára és kiter a szabad felhasználás lehet-

séges eseteire. A szerző köszöni és beépíti a közreműködők értékes észrevételeit.

A tanulmány azonban csak akkor válhat iránymutató normává, akkor zárhatja le a partizán térképalkotók korszakát, ha a tájfutók közmegegyezése üt rá pecsétet. Mivel a magyar tájfutók szövetségbe tömörültek, vitán felüli, hogy a Térképbizottság irányítsa és kövesse figyelemmel a tájfutó térképek készítésének folyamatait, törekedjen megelőzni a jogtalan térképhasználatot. A Fegyelmi bizottság pedig alkalossan Etikai szabályzatot, dolgozza ki a szankciók rendszerét és járjon el az elé került ügyekben, azok súlyának megfelelően.

Glonass műholdak a tájfutás szolgálatában. 2011-től keringenek orosz-indiai navigációs műholdak felettünk. A tájfutó térképek készítőit ezáltal már 48 műhold segíti a pontos helymeghatározásban, mondja Hajdu Martin, aki GPS készülékkel helyszínel a terepen. Tapasztalatai kedvezőek, készüléke minden 4 méteres elmozdulásnál helyzetazonosító mérést végez. Még papírlapra sincs szüksége a helyesbítéshez.

Az OCAD-ben megrajzolt alapanyag már ott van a képernyőn. A szintvonalrajzot esetenként hozzá kell igazítani a mérésekhez.

A végeredmény szempontjából persze azt is kell tudnunk, hogy a műholdak pályáját zavaró tényezőknél lényegesen jelentősebb torzítást okoz a légkör hatása, amit a legdrágább műszer sem tud kijavítani. A rádióhullámok sebessége csak vákuumban állandó, márpedig a távmérés ezen alapul. Ahogy a műhold jele a Föld felé terjed, áthalad az ionizált sugárzási övön, majd a vízpárát tartalmazó troposzférán, erdőben még a növényzet is, eközben lelassul. A hiba nem kalkulálható, mivel független a holdak helyzetétől. Profesionális felhasználók számára több korrekciós lehetőség is létezik, legegyszerűbb a földi referencia-állomás használata.

Dr. Dworák József 90 éves.

Sportágunk doyenje 1935-ben cserkészként vált rendszeres túrázóvá. 1943-ban az MTE Csepel csapatában indult először a gödöllői országos gyakorlaton. Novemberben egyénileg is ő lett a legjobb az MTSz vezetőképző terepgyakorlatán. Ettől kezdve ott volt szinte minden ilyen eseményen. A háború után a KASE csapatában ért el szép sikereket. Az 1948-ban megalakult Magyar Természetbarát Szövetség versenysportként kívánta bemutatni a természetjárást. A november 13-14-ei éjjel-nappali országos rendezvényt nevezték először versenynek. Itt is tagja volt a győztes csapatnak. 1952-ben kiváló sportoló címmel tüntették ki.

Munkája egyre inkább a versenyrendezésre, versenybíró képzésre irányult. 1954-ben jelent meg Természetjáró versenyek rendezése című kötete,

amelyhez hasonló, átfogó kordokumentum azóta sem készült. 1957-ben köszönt le a Budapesti Természetbarát Társadalmi Szövetség elnöki posztjáról. Születésnapján szívből köszöntjük és egyben hálásan köszönjük, hogy korabeli feljegyzéseiből és gondosan megőrzött versenyanyagaiból megismerhetjük sportágunk versenysporttá válásának eseményeit.

Az AR lehet az IOF új szakága. Az adventure racing néven ismert extrém állóképességi túrasport egy ismeretlen terep természeti akadályainak leküzdését jelentő, mondhatni túlélő verseny.

Magában foglalja a tájékozódás és a teljesítménytúrázás minden szakágát, a hegy- és sziklamászást, a MTB-ot, a futást, úszást, kajakozást. 2001 óta világbajnokságokat is rendeznek. Az együtt haladó négyfős csapatok egy tagja nő. A 2013-as VB-n Costa-Rica-ban 60 csapat indulhatott, a résztvevők több mint 20 országból jöttek. A győzelmet a svéd Thule csapata szerezte meg 168 óra 23 perc idővel. A Forma

I cirkuszhoz hasonló AR Series elnevezésű versenysorozat a Föld vad természeti területeit igyekszik felkeresni. Nem minden rendezvény tart egy hétig, vannak 1-2 napos, sőt 5-6 órás győztes idővel teljesíthető versenyek is.

Maga a kalandtúrázás szerte a világon elterjedt, jól kiépült idegenforgalmi, kereskedelmi háttér révén újabb anyagi forrásokat is megnyithat az IOF számára. Az IOF döntése nemcsak arról szól, hogy jelenlegi négy szakága helyett legyen-e öt, hanem arról, hogy tegyen-e olyan lépést, ami több évtizedes eddigi erőfeszítéseivel, az olimpiai sporttá válással aligha hozható összhangba.

Országra szóló edzői konferencia

Több mint 70 tájfutó szakember seregszemléje volt a tízévi szünet után rendezett szimpózium az ELTE Sportközpont Hilton termében, a lapzártánk előtti szombaton. A házigazda Paskuj Mátyas a tőle megszokott profizmussal teremtett alkotó légkört abban a közegben, ahol egyébként nem ismeretlen a személyes rivalizálás, vagdalkozás sem.

Elsőként **dr. Lantos Zoltán** kapott szót, egyetemi színvonalú előadásban határozott vonalakkal vázolta fel a nemzetközi élménybe kerüléshez szükséges fizikai felkészülés követelményrendszerét, naprakész tájékozottságával lepve meg a hallgatóságot.

Less Áron on-line internetkapcsolat útján tartotta meg előadását, amelyben forgószínpad-szerűen mutatta be a hazai és a vezető külföldi országok edzőskultúráját, gyakorlatát. Egyben választ kívánt adni arra a kérdésre is, hogy „Hol maradtunk le az élvonaltól?”

Horváth Magda a tájfutók felkészítésének öt területét említve, a szellemi és a lélektani felkészítés titkaiba avatta be a résztvevőket,

rávilágítva a tudatosság, szorongás, koncentráció, tranzs közötti rejtett kapcsolatokra. Mentális módszerének értékét tanítványai sikerei igazolják.

Dr. Dosek Ágoston az edzések tervezéséhez adott fiziológiai kutatások eredményeivel alátámasztott javaslatokat. Kitért a mások által is említett Flow elméletre, az edzhetőség kérdésére, a blokkszerű terhelés és a kiegészítő testgyakorlatok szerepére. Nem feledkezett meg hangsúlyozni a pozitív közeg és a kölcsönös motiváltság fontosságát.

Fehér Ferenc a kezdő és haladó tájfutók elméleti képzésével foglalkozva végigkövette a tájékozódási technikai ismeretek átadásának folyamatát, körülményeit, pedagógiai követelményeit és részletesen ismertette a fizikai terhelés közben is végezhető elméleti feladatokat. Szentgyörgyi Alberttel együtt vallja: „A sport nem csak testnevelés, hanem a léleknek is az egyik legerőteljesebb nevelőeszköze!”

Viniczai Ferenc a baranyai tájfutás működési struktúráját mutatta be a PVSK szemüvegén keresztül. A megyei feladatmegosztást ismertető szervezeti sémák jelentőségét úgy érthetjük meg, ha tudjuk, hogy 1979-től a legutóbbi időkig a bajnoki pontversenyt kevés kivétellel mindig a PVSK nyerte. Jelszavuk: „A közösség annyi, amennyit TE hozzáteszel!”

Dénes Zoltán „Térképes edzések, OCAD program adta lehetőségek” címen tartott előadásában megoldásokat vázolt fel egy-egy kiválasztott tájékozódási technika gyakorlására, a térképi tartalom módosítása révén. Ezáltal világossá vált, hogy ma már az edzők számára is kívánatos az OCAD használata.

B.Gy.

Az elmúlt évhez hasonlóan a rangsoroló versenyek információi az mtfisz-honlapon jelennek meg /VERSENYEK/VERSENYNAPTÁR/.

A budapesti szerdai 3SZ versenyek listája és helyszíne április végéig:

Sz.	dátum	Verseny	Rendező	Rendező	Terep
1.	febr. 19.	Évadnyitó	Bimahev	Hegedűs Ábel	ELTE BEAC pálya
2.	febr. 26.	3Sz/2	SAS	Hegedűs Béla	Újhegyi lakótelep
3.	márc. 5.	3Sz/3	HSP	Lenkei Győző	Margitsziget-Árpád h.
4.	márc. 12.	Vakondok Kupa	MOM	Györgyi Máté	Normafa
5.	márc. 19.	Valkony ev. /1/	SAS	Hegedűs Béla	Kőbánya kertváros
6.	márc. 26.	3Sz/7	MOM	Kisvölcsy Ákos	Normafa
7.	ápr. 2.	Jubileumi Kupa	Bimahev	Hegedűs Ábel	Káposztásmegyer
8.	ápr. 9.	Valkony ev. /2/	SAS	Hegedűs Béla	Óbuda városközpont
9.	ápr. 16.	Kakukk-hegyi 3SZ	KÖS	Szabon János	Kakukk-hegy
10.	ápr. 23.	3Sz/10	SAS	Hegedűs B./Grant J.	Hajógyári sziget
11.	ápr. 30.	Gladiátor Kupa	SPA	Sulyok Ábel	Vérmező

Az idei **Vizsla Kupa** sorozatról (az első két forduló március 8-a és április 19) a <https://www.facebook.com/VizslaSE> Facebook oldalon jelenik meg információ.

A szerkesztőségbe lapzártáig eljuttatott egyéb információk (később ezek is felkerülnek az mtfisz honlapra):

Márc. 9 (v): **Salgó Kupa** I. forduló /rR/. R: SDS, Nh.: 03. 04. C: sdsnevezo@gmail.com. Nd.: 800Ft. (FN 10-14 és nyílt: 500Ft). H: Salgótarján, Tóstrandí sporttelep. „0”-idő:11.00. I: <http://www.dornayse.hu>.

Felhívjuk a rendező szervezetek figyelmét, hogy versenyekről rövid előzetes tájékoztatókat, beharangozókat, szöveggel, képekkel, térképrészletekkel szívesen közlünk, de a részletes adatokat tartalmazó kiírásokat az MTFISZ honlapról vagy a rendező szervezet honlapjáról lehet letölteni.

A 2015. évi kiemelt rangsoroló versenyek:

A benyújtott pályázatok alapján az MTFISZ Naptárbizottsága döntött a 2015. évi kiemelt versenyekről:

Április 18.:	Postás kupa 1. nap (középtáv)
Május 1.:	Típo kupa 1. nap (normáltáv)
Május 30.:	Országos Diákolimpia kísérőversenye (rövidtáv)
Augusztus 16.:	Hungária kupa 1. nap (rövidített normáltáv)

A 2015-ös OB-k és kiemelt rangsorolók már bekerültek az MTFISZ portál versenynaptárába is.

A 2015. évi OB-k rendezői

Az MTFISZ Naptárbizottsága már korábban elbírálta a 2015. évi országos bajnokságok és diákolimpia rendezésére beérkezett pályázatokat.

Az egyes bajnokságokat az alábbi szervezetek rendezhetik (zárójelben a további pályázók):

Hosszútávú OB:	MCB - Balotaszállás (TTE)
Országos Diákolimpia:	Zala MTFISZ - Zánka
Éjszakai OB:	TTE - Pusztamarót (HSE, MCB)
Középtávú és Váltó OB:	Baranya MTFISZ - Mecsek (MOM, SPA, SZV)
Rövidtávú és Sprint Váltó OB:	SZV - Szeged (ESP, GOC, HTC)
Normáltávú és Egyesületi Váltó OB:	MOM - Pilis (PVM)
Pontbegyűjtő és Hagyományos Csapat OB:	DTC - Bükk

Az MTFSZ decemberi ülésén megtudtuk

- hogy Gera Tibor az új utánpótlás szövetségi kapitány,
- hogy segítőtje Novai Éva, aki a költségvetés tervezése és végrehajtása, az adminisztráció és a kapcsolattartás feladataiban segít,
- hogy a közgyűlés tervezett időpontja március 8., helyszíne a Magyar Sport Háza,
- hogy a Naptárbizottság új tagja (a lemondott Gera Tibor helyett) Marosán Dávid,
- hogy 2013-ban két egyesület szüntette meg a tagságát, így január 1-ével 89 tagszervezete lesz a Szövetségnek,
- hogy 2013-ban 2304 tájfutó váltotta ki a versenyengedélyt, ebből 1023 fő 18 éven aluli,
- hogy hamarosan létrejön a Szövetség és a HM közötti együttműködési megállapodás.

Új versenybírói adatbázis

Felkerült az MTFSZ honlapján a dokumentumok közé az új versenybírói adatbázis.

Gyalog László, a Versenybizottság versenybírói nyilvántartásért felelős tagja, a 2013. évi versenyekről összeállított rendezői listát feldolgozva elkészítette a versenybírói adatbázis aktualizált változatát. Kikerültek az aktív bírók közül, akiknek utoljára 2008-ban volt versenybírói tevékenységük, bekerültek, akik 2013-ban elvégeztek a versenybírói tanfolyamot, illetve akik inaktív státusban végeztek 2013-ban versenybírói tevékenységet. Összeségében az aktív bírók száma kismértékben csökkent (515-ről 508-ra), az inaktívaké nőtt (338-ról 356-ra). Sokan elvégeztek versenybírói tanfolyamot, de az új adatlapok segítségével már a rajt-, a cél-, a felvezetés- és az SI-felelősök nevei is ismertté váltak, és közülük sokaknak nincs „papírjuk”. Így a sok újonnan végzett mellett jelentősen nőtt a versenybírói papír nélküli rendezők száma (114-ről 155-re). Az aktualizálás keretében a minősítéseket is korrigálták, illetve a feljebbminősítési kérelmeket a Versenybizottság elbírálta. A 16 év alattiak, ha elvégeztek a tanfolyamot, nem lettek versenybírók, de amennyiben elérik az életkort, tanfolyam nélkül is versenybírók lesznek. Amennyiben további észrevétel van a listákkal kapcsolatban, agyalog.laszlo@mfgi.hu címen lehet jelezni. Sajnos az adatbázis honlapja ágyazása 2013-ban nem sikerült, remélhetőleg 2014-ben sor kerül rá.

Országos versenybírói továbbképzés

Az MTFSZ 2014. február 16-án egész napos versenybírói továbbképzést tart Budapesten.

A továbbképzés tervezett programja:

- Bevezető
- 2013. évi magyar versenyek értékelése (pályák + célterületek + stb.)
- Versenyszabályzat újdonságok: többek között a sprintváltó versenyforma
- Pályakitűzés (sprint vagy középút)
- Versenyeredmények leadása, azok formátuma, előállításuk különböző rendszerekből

- Sportident és Sportsoftware újdonságok
- Versenyzői „igények”: élsportolók, felnőtt „hobbisportolók”, szeniorok, utánpótlásedzők
- Hogyan rendezzünk „jó” versenyt?

Szakmai napok

Az MTFSZ Marketing és Kommunikációs Bizottsága 3 alkalommal szervez szakmai napot:

Zalaegerszegen január 18-án, Szegeden február 8-án már lebonyolították a rendezvényeket, Budapesten február 22-én kerül sor az eseményre.

Előadások:

Fehér Ferenc: Sportegyesület alapítás és működtetés, sportegyesületi pályázati lehetőségek ma Magyarországon

Paskuj Máttyás: Versenyrendezés: célhely kiválasztása, kialakítása, funkciója a versenyeken

Kecse-Nagy Sándor: Kommunikációs önvizsgálat a tájékozdási futó sportegyesületekben

A részvétel díjmentes, előzetes regisztrációhoz kötött. Regisztráció és további információk a paskujm@gmail.com, valamint a 06-20-9521-022 telefonszámon kérhető.

Tájéoló előfizetés 2014-re

2014-ban ismét 6 alkalommal jelenik meg a lap, valamennyi oldal színes kivitelben, egy szám 48 oldalas lesz + középen az eredmények oldalai.

Az előfizetési díj nem változik. Tehát az ideai árak:

Az éves előfizetési díj 2014-re **5000 Ft**, külföldre 8000 Ft.

Egy példány ára: 850 Ft

Akik támogatják a szövetséget, azoknak tiszteletpéldányt küldünk. Az előfizetési díjat az utolsó számhoz mellékelte csekken vagy átutalással (AXA Bank, Számlaszám: 17000019-12846995 Budapesti Tájfutók Szövetsége) kérjük befizetni.

A megrendelő nevét és címét olvashatón, nyomtatott betűkkel kérjük felírni a csekkre. Ugyanezen a csekken lehet a szokásos támogatásokat is befizetni, ebben az esetben a csekken „Közlemény” rovatába nem „Tájéoló előfizetés”-t, hanem „Támogatás”-t kell írni. A nagyobb versenyeken, valamint a BTF SZ-ben személyesen is előfizethető az újság. Várjuk az előfizetéseket!

1%-os felajánlások

Támogassátok 1%-os felajánlásokkal a **Budapesti Tájfutók Szövetségét**. A BTF SZ adószáma: 19622684-1-41

Anyagtorlódás

Ebből a számunkból anyagtorlódás miatt kimaradt a Tükörcserepek a tércéptörténetből: A legritkább magyar atlasz c. cikk

www.funkwerk-mo.hu

FEKETÉTŐL A SZÍNESIG – 22 ÉV ALATT

A Tájoló nyomdai kivitelezése 1992-ben kezdődött, amikor is a 10. évfolyam 16 oldalon, fekete-fehérben a Fragmentum nyomdában elkészült. A tördelést a Karakter Kft. fiatal tájfutói – Hajdu Martin és Tóth Eszter – vállalták, majd később Cseresnyés Ágnes és Sótér Johanna is bekapcsolódtak ebbe a munkába. Az ezt megelőző 9 év Xerox másolóval készült példányai csak nagyon gyenge minőségű ábrák és térképek közlését tették lehetővé, így a nyomdai váltás már nagyobb lehetőséget biztosított a képanyag közlésére. A szerkesztőség mindig arra törekedett, hogy fejlessze a lap technikai színvonalát – és ebben a szövetség mindig partner

volt. Sívárogra nézegettük elsősorban a skandináv országok színes tájfutó lapjait, milyen jó lenne, ha nekünk is ilyen lapunk lenne. Kis lépésekben haladtunk előre, már 1993-ban színes lett a borító, aztán hol a színes oldalak számát, hol a terjedelmet növeltük, ahogy az anyagi lehetőségek ezt megengedték. Érdemes áttekinteni ezt az utat, amely 22 év után eljuttott oda, hogy a lap teljes terjedelme színes lett. Most már sok színes fotót és térképet tudunk jó minőségben közölni, a bánatunk csak az, hogy mire idáig eljutottunk, a digitális technika és az internet előretörése következtében az olvasók érdeklődése csökken a papíralapú kiadványok iránt.

1992
10 szám, 16 fekete oldal

1993
10 szám, 20 oldal,
ebből 4 színes (borító)

1994-1999
10 szám, 28 oldal,
ebből 4 színes (borító)

2000-2008
10 szám, 32 oldal,
ebből 8 színes

2009
10 szám, 32 oldal,
ebből 16 színes

2010-2012
8 szám, 40 oldal,
ebből 24 színes

2013
6 szám, 48 oldal,
ebből 32 színes

2014
6 szám, 48,
végig színes oldal

Ripszám Henrik emlékverseny:

A PÁLYA SZÜLETÉSE ÉS ÚTVONALELEMZÉS

Az elmúlt 20 évben megszokhattuk, hogy a Ripszám Henrik emlékére rendezett verseny pályája az általa 1925-ben szervezett első hazai tájfutóverseny útvonalát követi, legalábbis nagyjából. Idén azonban a hagyományos, János-hegy felé vezető nyomvonalat felváltotta egy új, a Hármashatárhegy felé kialakított pálya. A BTFSZ elnöksége a tavalyi verseny után döntött a változtatásról, több okból. Egyrészt a vasúti hidakon való átkelésből konfliktu-

sok adódtak a gyermekvasúttal. Másrészt az útvonal túlságosan sokat vitt az 1925-ben még nyilván nem aszfaltos Szépjuhász né úton, amelynek megnövekedett autóforgalma mára balesetveszélyessé vált. Ennek kikerülésére ugyan már korábban is volt kísérlet a Hárshégy főgerincére beiktatott ellenőrzőponton, de az sem tudta teljesen megoldani, ellenben lényeges nehezítést jelentett az eredeti pályához képest. A hármashatárhegyi útvonal viszont azért sem tűnt

szentségtörésnek, mert Ripszám második versenyének a pályája már erre vezetett, igaz, azt ma már nem lehetett feleleveníteni, mert volt benne ellenőrzőpont mára beépített területen is a Szalonka út környékén.

Az új pálya alapkoncepcióját (vonalvezetését) az elnökség felkérésére Bozán György alkotta meg, míg az ellenőrzőpontok pontos kijelölésében többen (Molnár Attila, Zsebeházy István és jómagam) is közreműködtünk. Alapvetően a korábbi

hosszúságot és szintet akartuk tartani, de én fontos szempontnak tartottam azt is, hogy minél több útvonalválasztásra adjon lehetőséget a pálya, és így végül a korábbinál keményebb pálya született. Nézzük részleteiben!

Az első átmenet alapvetően arra

a nagy választásra épül, hogy a völgyben lefelé kezd az ember, és egyben veszi fel a szintet a végén, vagy a reptér felé egyenletesebb szinteloszlással, de hosszabb távon. Az egész versenyen győztes Liszka Krisztián és a harmadik Töreky Ákos rész-

időinek összevetéséből az tűnik ki, hogy a reptér felé menő útvonal gyorsabb lehet kicsit, bár Ákos útvonalán még valószínűleg lehetne javítani, ha megcsinálja azokat az átvágásokat, amelyeket az első két női versenyző, Füzy Anna és Novai Éva

megtett. Az esetükben a térkép elhagyása ránézésre meghök-kentőnek tűnik, de a Madár utca valóban némileg tompaszögben ér bele a Szalonka útb, és így rövidebb, mint a térkép szélén bevenni a derekszöveget. A tervezésnél számoltunk ezzel a lehetőséggel, olyannyira, hogy Boxi eleve feljebb tette volna a rajtot a hegnyek induló ösvényen, hogy a déli útvonal az esetleges utcai futással ne is legyen opció, de végül úgy döntöttünk, hogy az útvonalválasztás érdekében ennyi belefér.

A baloldali útvonalnak további változatai is vannak, és itt nem elsősorban arra gondolok, hogy Vöcsök elfelejtett átvágni a reptéren (piros szaggatott útvonal). Főleg a szenior sportársak választották az elején a végig a völgyben menő utat, ill. a Határnyereg után a kecskehegyi köfőjtő felé a szint megmászását (lila berajzolások). Az ellenőrző-pont kijelölésénél sokat sakkoztam, hogy lehetőleg ez is opció legyen, szemben az Oroszlán-szikla felé vezető úttal, amihez nyilván minél nyugatabbra kellett tenni a pontot a gerincen. Ugyanakkor a déli útvonal miatt

nem is lehetett nagyon távol a völgy tetejétől.

A fent részletezett változatokon kívül a Routegadget tanúsága szerint többen igazi tájfutó módjára kvázi irányban mentek, felmászva az 5-ös pont felé a nyeregbe, majd itt-ott átvá-gva a különböző utakra a Macis parkolón keresztül estek neki a hegynyeloldnak. Attól tartok, ezek nem voltak nyerők...

A következő (1-2) átmenet pusztán egy technikai húzás volt, hogy a 2-3 is minél komolyabb útvonalválasztásról szóljon. Itt a Miavec Balázs által választott baloldali változat tűnik a legjobbnak, a Krisztián által futott jobboldaliban túl nagy a szintvesztés, bár időben nem nagy a különbség köztük. Ugyanakkor elképzelhető, hogy a nyugati útvonalon is lehet még gyorsítani szint-spórolással, ahogy Füzy Anna tette, amennyiben nem túl zöld az erdő. A Vöcsök által választott középső útvonal sem rossz, figyelembe véve, hogy az ő tempója azért lassabb kicsit a fiatalokénál.

A 3-4 átmenetben tájfutó szem-mel csábítóan tűnt az átvágás az erdőn, akár direktbe, ahogy

Balázs és Anna tették, akár kicsit lejjebb, a telepen keresztülvívó utat használva. De a részidőkből látszik, hogy a felső kerülő útvonal gyorsabb, ráadásul kevésbé is tűnik fárasztónak. Piros szaggatott Krisztián vágott át, az, hogy 2 másodperccel lassabb volt, mint Vöcsök körbe, valószínűleg inkább az átmenet többi részén vagy éppen a 3-asnál Kozma Laci önkéntes frissítőjén elvesztett időnek köszönhető. Én kipróbáltam a teljesen északi verziót is, de ennél újra fel kellett venni kb. 10 méter szintet, így csak akkor jönne igazán szóba, ha a 4-es pont lejjebb lett volna, pl. az útelágazásban.

Ezt viszont nem akartuk, mert a 4-5 átmenetben rögtön azt szántuk az első eldöntendő kérdésnek, hogy lefelé a reptér felé, vagy vissza fel a Szépvölgyi út vége felé indul el valaki. Ebben az átmenetben koránt sem biztos, hogy a Krisztián által választott útvonal a leggyorsabb. Ő valószínűleg meg tudta volna futni a 10:06-os időt, vagy jobbat a Vöcsök-féle levágásokkal, vagy a Tóth Ádám-féle északi útvonalon is. A legjobb útvonal időjárás-függő is: az aszfaltút vége és a Határnyereg

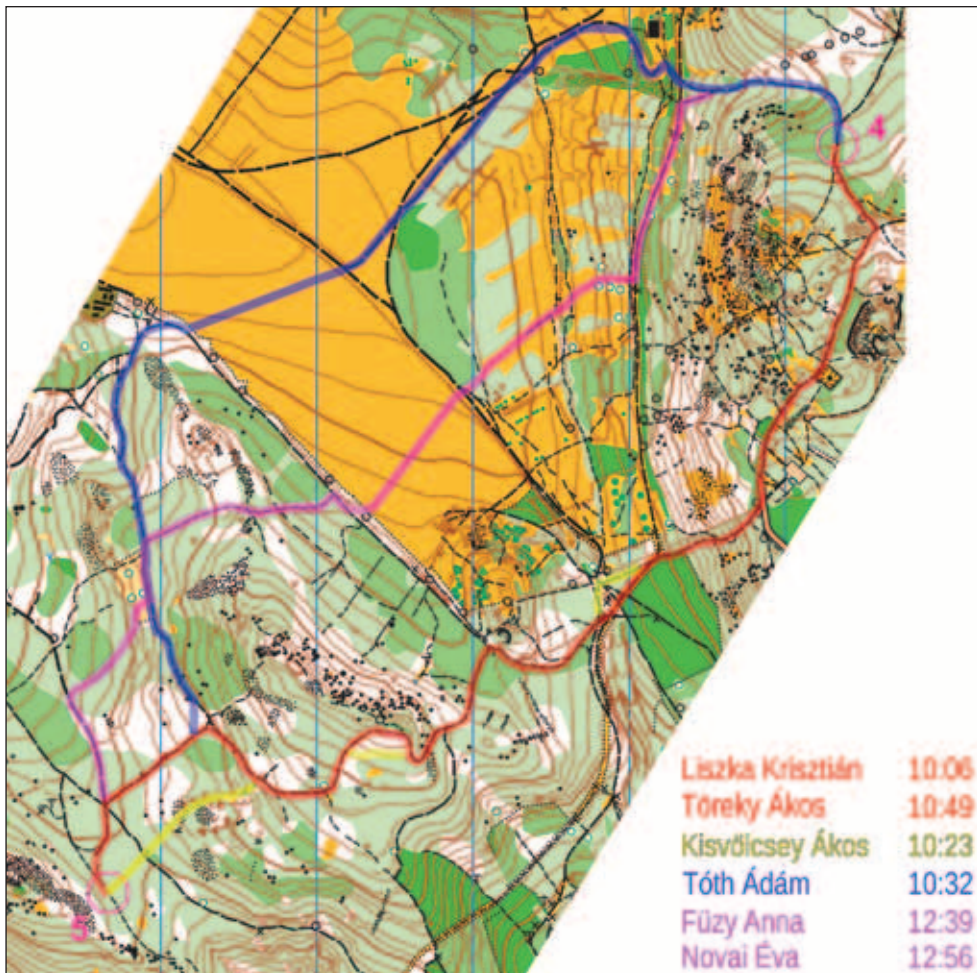
közti lefelé hóban vagy pláne jeges viszonyok között nehezebb lehet lemenni, mint az idei január tavaszi időjárása után. A lányok által választott középső útvonal kicsit lassabbnak tűnik, én is errefele mentem 11:20-at, azzal az eltéréssel, hogy a végén ideálisabban sikerült átvágni a fehéren, viszont elvesztettem kb. 15 másodpercet a reptér fölötti bozotos ligetben. Egy további verzió, amivel elméletben számoltunk még, a gázvezeték felől

keletről érkezni a pontra, de ebben túl meredeknek tűnik a szint és soknak a zöldekben való átvágás. Ez volt egyébként az az átmenet, ahol rövidítettünk az első tervhez képest: Boxi még lent a patak völgyben a bringautó mellé gondolta a pontot, aminél a gázvezeték jobban opció lett volna szemben a nyugati kerüléssel.

Az 5-ös és a cél közti átmenetet már nem szántuk különösebb választásnak, de többen, köztük

Krisztián is, nem körbe mentek az úton, hanem átmásztak a hegyen, majd le a hegyoldalban – a szerencsésebbek elkapták az ösvényt, a kevésbé szerencsések végig a bozótban mehettek. Ez értelemszerűen lényegesen rosszabb volt, mint körbe az úton, amin paradox módon a rangidős elit versenyző Vöcsök produkálta a legjobb részdőt.

Szöveg: Skuló Marci
Útvonalszerkesztések:
Kövesdi Adám

MI VÁR HATÓ TÁJKERÉKPÁRBAN ITTHON, 2014-BEN!

Szabályváltozások

A hazai tájkerékpár idénre egészen kevés változást hoz. A szabálymódosítások, mindössze a Magyar Kupa összetett versenyét érintik, annyiban, hogy idéntől a környező országok összetett kupáihoz hasonlóan minden, a versenyen eredményesen beérkező versenyző kaphat pontot, attól függetlenül, hogy rendelkezik-e rajtengedéllyel. Ráadásul nem csak elit kategóriákban, hanem a 21B kategóriákban is lehet pontokkal számolni.

„Hazai versenyek”

Az idei versenyek időpontjai még ugyan tisztázás alatt állnak, mert kisebb módosítások még lehetnek, de nagyjából a versenynaptár véglegesnek mondható.

Hosszútávú Magyar Bajnokság és Maccabi Kupa Bátaapáti - 2014. 04. 26-27.

Az időpontot ott kezdjük, ahol tavaly abba hagytuk, azaz Paskuj Matyihoz megyünk az év elején versenyezni. A terep más, hiszen dímbes-dombos, homokmentes helyszínen élvezhetjük az időny eleji száguldást, a sarjadó fák között. A Hosszútávú OB és a Maccabi Kupa középtávú versenye vár itt minden bringára pattanó sporttársat.

Magyar Kupa + Osztrák Kupa Káld - 2014. 05. 31 - 06. 01.

Az egyetlen magyar hétvége, amikor egyik futam sem OB! Ellenben valószínűleg a legnagyobb tömeget mozgató hazai bringa verseny lehet a káldi verseny. Még a terep ismeretlen a nagyerőmű előtt, de a környéket nézve lankás lejtőkön, apró emelkedőkön nyomhatjuk a pedált Káld környékén. A magyar mezőnyt kiegészíti majd az osztrák mezőny, amely nem egy világbajnokot tudhat a soraiban, így igazi erőfelmérés lehet ez a remek verseny a nyár legelején. Közép és Hosszútáv várhatóan az érdeklődőkre.

Osztrák Kupa 5-6 WRE - 2014. 06. 28-29. Rauchwart

A kölcson t mindig jó visszaadni. Osztrák sporttársaink évek óta hoznak Magyarországra Kupafordulót, így mi is viszünk ki hozzájuk. A határhoz közel, a Kőszegi-hegység túldoldalán vár minden érdeklődőt egy remek viadal, ami elitben WRE futam is. Ráadásul a határ közelsége miatt hazai szállás is könnyen szervezhető a versenyre.

Sprint és Pontbegyűjtő Magyar Bajnokság - 2014. 07. 12-13. Tarján

Budapesthez viszonylag közeli helyszínen Rózsa László és lelkes csapata várja a július közepén bringázni vágyókat. A verseny egyben, ha minden jól megy, Szlovák Kupa is lehet, de ezt majd a jövő eldönti. László egy zsír új terepen, csemegekkel vár minden bringást, sőt ismerve a lelkesedését, lehet, hogy egy harmadik futam is megrendezésre kerül, ami vagy éjszakai vagy DH sprint néven fog bevonulni az idei versenynaptárba. A verseny körül még vannak talányok, de érdemes betervezni a naptárba, hiszen László remek versenyeket, remek terepeken szokott rendezni.

Váltó Bajnokság + Pannon MTBO 2014. 08. 9-10. vagy 16-17.

Augusztus vége felé a magyar mezőny – immáron évek óta – Veszprém környékére látogat. A terep még nem biztos, de a rendezők egy térképezetlen szűz területen is gondolkodnak. Mivel a VB előtt ez az egyik utolsó megmértetés, ráadásul az osztrák válogatott is igéretet tett a versenyen való részvételle, így várhatóan remek mezőny gyűlhet össze az év egyetlen hazai váltó versenyén. A sprintváltó egy remek buliverseny is, ahova elég egy párt szerezni, és már mehet is a futam. Veszprém környékén a hagyományos sprintváltó és egy középtáv vár ránk. Nyár, Balaton, Tájbringa, kelhet ennél több augusztusra?

Magyar Középtávú Bajnokság + Borsod Kupa - 2014. 09. 27-28.

A hazai versenyszezon idén Miskolc környékén zárul. Tamás Tibiék középtávú versenyekkel hívogatják az indián nyárbán bringázni vágyókat. Ismerve a DTC-s rendezéseket, remek versenyekben lehet részük a Miskolcra látogató sporttársaknak. A Bükk köves, remek kis útjain, a komolyabb őszi eső sem lehet akadály egy jó bringázásra. A „mésés keleten” két középtáv vár ránk.

És a versenyeknek ezzel még nincs vége. Elméletben, a szlovák versenynaptárban is kellene szerepelnie egy Magyar Kupa futamnak, de tekintve, hogy az a versenynaptár még nem létezik, így még várunk az információkra.

Természetesen az idei évben is lesz VB, méghozzá a nem is olyan messze Lengyelországban, amely a 2012-es Veszprémi VB-hez hasonlóan Junior, Felőtt és Szenior VB, na meg ifi EK is, így minden korosztály képviseltette lesz a megmértetésen. Várhatóan nagyobb magyar csapatnak is szurkolhatunk az év legrangosabb eseményén!

Lényeg, hogy aki akar, versenyezhet idén is a bringán tájékozódva kishazánkban, akinek pedig ez nem elég, az felkeresheti áprilistól csütörtökönként a CSTSZ-ket a Budai-hegységekben, ahol a rendezők remek csütörtök délutáni összejövetellel várnak mindenkit!

TÁJKERÉKPÁR SZABÁLYMÓDOSÍTÁSOK

2014 januárjától, többek között a következő szabálymódosítások léptek életbe a nemzetközi tájkerékpáros versenyeken.

Azonos győztes idő minden 21 feletti kategóriában: a versenyzők kezdeményezése alapján azonos lett a női kategóriák győztes ideje a férfi kategóriákkal. Miután már két éve, minden távon azonos a szeniorok győztes ideje az Elit győztes idővel, így mostantól M21-től W70-ig a következő egységes győztes időkre kell tervezni a pályákat:

- Sprint: 20-25 perc
- Középtáv: 55-60 perc
- Hosszútáv: 105-115 perc

A juniorok (18-20) ideje 20%-kal rövidebb.

GPS órák és komputerek: a szabályok lehetőséget adnak a kerékpárosok számára, hogy GPS órát vagy kerékpár komputert vihessenek ki a pályára, abban az esetben, ha az eszköz nem rendelkezik térkép vagy „kenyérmozsa” kijelzővel.

Pontok minimális távolsága: 50 m-re lett csökkentve a pontok minimális távolsága.

Narancssárga csoport a Vörös csoport előtt: világkupa, európa-bajnoki és világ-bajnoki egyéni versenyeken bevezetésre került a Narancssárga rajtcsoport (Orange group), melyet a Vörös csoport (Red group) elé sorsolnak. A Narancssárga csoportba mostantól a nevezettek világranglista szerinti legjobb 11.-20. versenyzője indul.

Fogadás tilalma: tilos a verseny kimenetelére való fogadás a versenyzők és edzők (csapatvezetők) számára. Ez a NOB fogadást tiltó elvárásának a gyakorlati megjelenése.

Érintés nélküli pontfogás

2 évre ideiglenes engedélyt kapott az SI és az Emit érintés nélküli rendszere tájkerékpáros világranglista versenyekre. Ez lehetővé teszi, hogy a rendszereket többen teszteljék éles versenyeken, mielőtt a gyártók a végleges engedélyezést kérvényeznék.

Minden új rendszernek vannak „gyermekbetegségei”, melyeket meg kell ismerniük a rendezőknek. Például az egyik legutóbbi Sítájfutó Világkupán az Emit csippek jelentős része lemerült a versenyre. Úgy tűnik, hogy a hiba oka az volt, hogy a csippeket egy élő doboz mellett szállították a versenyre, s a rajt idejére a jelentős részük lemerült. Ez egy olyan hiba, amire a hagyományos rendszerekhez szokott rendezők nem számítottak, s mely sajnos nagyon jól illusztrálja az ideiglenes engedély ideje alatt tapasztalatgyűjtés szükségességét.

Nagy érdeklődés világversenyeik rendezésére

Kétszeres túljelentkezéssel zárult a 2016-os évi Világkupa és a 2017-es VB jelentkezési periódusa. Világbajnokság rendezésére Litvánia és Oroszország jelentkezett. Világkupa rendezésére Finnország, Franciaország, Lengyelország és Litvánia nyújtott be pályázatot. Ezzel, a tájkerékpár szakág felnőtt világversenyei iránti érdeklődése volt a legnagyobb az összes többi szakág közül.

A következő hónapokban az MTBO Bizottság értékeli a jelentkezéseket, s javaslatot tesz a VB rendezőre a Kongresszusnak és a VK rendezőkre az Elnökségnek.

IOF Protokoll Szabályzat

Az IOF Elnöksége módosította az októberben kiadott Protokoll Szabályzatot. A legjelentősebb változás, hogy a kiemelt nemzetközi versenyek eredményhirdetésén továbbra is 6 versenyzőt szólítanak a pódiumra. Ezzel az Elnökség, a versenyzők és bizottságok nyomásának végül engedve, megváltoztatta októberi döntését, miszerint az olimpiai eredményhirdetésekhöz hasonlóan, csak az érmeseket szólítsák ki a dobogóra.

Új világranglista számítás

Az IOF Elnöksége új világranglista számítási rendszert kíván bevezetni minden szakágban. A tájkerékpár szakágban erre 2015-ben fog sor kerülni. A futók számára már idéntől élő rendszer alapelvei az alábbiak szerint lettek meghatározva:

- Minden sikeresen célbeért versenyző szerezzen pontot, mezőnytől függetlenül
- Kiemelt versenyeken magasabb pontot lehessen elérni, de az esetleg korlátozott számú kiemelt verseny számítson be az éves eredménybe
- A világranglista egyszerre legyen népszerűsítő és világversenyekekre válogató eszköz

Az MTBO Bizottság a tavasz folyamán fogja szélesebb körű vitára bocsátani a lehetséges változtatásokat.

KERÉKPÁRRAL A VILÁG KÖRÜL (18)

Eufória és búcsú

Zárug Zita és Harkányi Árpi Indonéziában, Jáva szigetén katarzist megélel megmázták a Bromo vulkánt, majd a kráterben, a Homoktengeren élvezték a végtelen teret - valamikor fél évvel ezelőtt. Árpi a lemaradás miatt, és hogy az őt lefárasztó monotonitát megtörje, illetve hogy az útravalót előteremtse, más módját választotta az események rögzítésének: olvasottabb médiáknak ír cikkeket, riportokat készít, és rövidke bejegyzéseket küld közösségi oldalakra, melyekhez linkeket találhatunk a 360fok-bringa.hu-n.. Ezért sajnos ezen túl itt a Tájéolóban nem követjük tovább útjukat. Köszönjük a veterán nászutasoknak a két és fél évnyi olvasható beszámolót, és jó utat kívánunk! Utoljára még pár idézet blogjukból:

„Ha tudtuk volna... Hogy csak most jön majd a másik leves, az a bizonyos feketeleves! Most jött még csak a java! Ahogy tovább indultunk, úgy szálltunk le szinte azonnal a bringákról. A terep olyan meredekre váltott, hogy azon már nem voltunk többé képesek tekerni. Nem, nem arról van szó, hogy kíméltük magukat és a láncot meg a fogaskerekeket. Nem, egyszerűen fizikai képtelenség lett volna ezen az örült meredeken feltekerni. Toltuk hát. Ez se volt finom, sőt, egyáltalán nem volt könnyű. Fizikailag könnyebb volt az előző biciklizett szakaszánál, de közben a tudat, hogy csak toljuk ezeket a nyavalyás gépeket, és hogy így csak csigalassan haladunk, nem csak a kilométerekkel, hanem a szintemelkedéssel... Na, ez kemény volt. Nem emlékszem már pontosan, de talán másfél óra alatt sikerült megtenni 200 métert fölfelé. De nem veszítettük el a kedvünket, szenvedtünk mint a kutya, de azért magunk alatt nem voltunk

Inkább röhögtünk magunkon, hogy mekkora nagy marhák vagyunk. Kezdetben még reménykedtem, hogy hátha ez csak valami ideiglenes meredély, aztán majd jobb lesz, de be kellett látni, hogy ezt naivság volt gondolni, most már nincs más, végig előre, csak a gyermekrajz szerű vulkánmetszetből a legutolsó meredek rész. Mert kilométerben már nem volt sok hátra, nem is tudom, talán 10 km-re se voltunk a peremtől, de közben persze nekünk még végeláthatatlanul hosszú útnak tűnt és ahogy felnéztünk, még valóban távol is volt a vulkán pereme. Teljes erőnkől neki kellett feszelnünk, hogy egyáltalán meg tudjuk mozdítani őket, és aztán csak tolni, tolni és hagyni, hogy csorogjon rólunk a víz és aztán kicsit feljebb, ahol kifulladtunk és ahol valahogy le tudtuk tenni a szterderré egy talpalatnyi laposabb részen a bringákat, ott kifújhattuk magunkat. Pontosabban, ahogy haladtuk előre, én egyre kevesebbet fújtam, mert arra gondoltam, hogy ha én így szenvedek, akkor hogy kilehet Zita, és ezt a gondolatomat tett is követte, fent hagyva a bringámat leszaladtam Zita bringájáért, és aztán együtt

tooltuk fel azt. Ez kezdetben csak mint kedveskedés és segítségnyújtás ment, aztán elérkeztünk egy, még ennél is meredekebb részhez, ahol már muszájból kellett így tennünk és nem csak nekem, hanem Zitának is. Olyan meredek volt néhol az út, hogy már egyszerűen nem bírtuk, én sem bírtam egyedül feltolni a biciklimet. Ha valaha az életben ide jöttök és fel akartok tekerni erre az átkozott vulkánra biciklivel, egy sokfokozatú, máhla nélküli mountain bike-kal csináljátok, de semmiképpen sem egy tökgi máházott fekvőkerékpárral. Ez az egyik legnagyobb mazochista vállalkozásunk volt az egész eddigi út alatt, úgy kivoltunk, hogy arra már nincsenek szavak. Annyira fárasztó volt ez a menet, hogy már csak azért is csináltuk. Urrá lett rajtunk egy furcsa eufória, valahogy így vértéztük fel talán félig tudat alatt a lelkünket erre az óriási terhelésre. Sejtettük előre, hogy nem lesz könnyű, de azt azért nem gondoltuk, hogy ilyen kegyetlen lesz.”

„Leértünk a nagy kráter aljára, a Sea of Sand nevű helyre, ami magyarul kb. annyit jelent, hogy homoktenger. Na, már most ebből se a homok, se a tenger nem igaz, víz a közelben sincs és a homok is valójában vulkáni hamu. Az uralkodó szélirány

Zita itt még egyedül tolja

miatt itt nem maradt meg semmilyen növényzet, hanem egybefüggő vulkáni hamu borít be mindent. Amin most gurulunk, talán nincs pár éve, hogy kilökte magából a vulkán. Ami ezután jött, az volt csak az igazi móka, 360 fokban arra biciklizni, amerre éppen csak kedved van. Eltűnt alólunk az út, vagyis inkább az egész terep egy nagy úttá változott át, minden kopár szürke vulkáni hamu volt és többé-kevésbé mindenütt olyan öröm volt, hogy tudtunk rajta biciklizni. Amikor kevésbé, akkor én nagyot zakóztam, már amennyire nagyot lehet egy jól megpakolt fekvőkerékpárral. Mondjuk inkább úgy, hogy az első kerék nem arra ment, amerre fordítottam és így az egyensúlyomat veszve oldalt leborultam a szürke földre.”

„Kitértünk egy kicsit a Cemoero Lawang-i feljáró irányától balra, hogy felszökjünk egy dombra, ahonnan kiváló rálátás nyílt a zölddel már benőtt, metsződésekkel bordázott oldalú 2440 méter magas Mt. Batukra, a hegyre, ami uralta a látképet, annyira masszív volt és a körülöttünk lévő szürkeséghez képest annyira szabályos alakú és zöld. Persze ami tőle balra volt, szürke völgy és gerinrendszer a Bromo oldalában, az se volt éppen gyenge, olyan finomdomborzata

Hamutenger, amerre a szem ellát

volt annak a növénytelen hegyoldalnak, hogy abba tuti szépen bele lehetett volna zavarodni mondjuk egy vulkáni tájfutóversenyen.”

„Nem tudom pontosan megfogalmazni miért, de ez a nap valami nagyon nagy volt, talán mert nagyon vártuk, talán mert sokat készültünk rá és sokat szenvedtünk, mire felértünk ide, de az egész nap valahogy annyira tele volt, annyira kerek volt, annyira erősek voltak ezek az élmények, hogy még most is, négy hónappal később is teljesen előttem vannak a képek, az érzések, ahogy toltuk fel az utolsó emelkedőn a bringákat és néztünk vissza, hátra a Bromóra, a helyiekre, a napsütésre. Ez egy nagyon gazdag, nagyon színes nap volt a szürke vulkáni hamuban.”

„Végül egy szomorú vallomás, vagyis inkább döntés, amit tegnap hoztam meg, futás közben. Bizonyára bennetek is motoszkál a kérdés, hogy most mi a fene lesz ezzel a bloggal, hiszen már talán fél év is megvan a lemaradás a valóság és az útinapló között. Ez engem is nagyon zavar és próbáltam mindenhonnan energiát, erőt és időt meríteni hozzá, hogy ez ne maradjon így, de a rés egyre csak tágult és még most is tágul. Arra jutottam, hogy jobb, ha ezt a dolgot elengedem. Ahogy az

utunk is, úgy a róla készült útinapló sem tartható fent ebben a formában. Észrevettem magamon, hogy az a folyamatos tudat, hogy a blogot kéne írni, hogy a blog le van maradva, hogy ma sem írtam blogot, ez mind-mind annyira emészt engem, és annyi energiát szív el tőlem, hogy az már sok, és az már hatással van az utazásunkra. Az utóbbi hónapokban több és mélyebb hullámvölgyem volt, mint bármikor előtte az úton. Egyre nagyobb kihívás számomra betartani az utazásunk első számú fő szabályát, vagyis hogy élvezzem azt. Visszatérve az Enjoy The Ride-ra, ezt is kitűzöm magamnak célul, hogy újra és most még inkább, még sűrűbben megtaláljam azt az életérzést, ami tegnap is hatalmába kerített futás közben, és ami annyiszor megtörténik az úton, vagy beszélgetés, előadás közben. Amiért érdemes élni és úton lenni. Ami az egészek a lényege, és amiről az utóbbi időben egyre többször megfeledeztem és nem figyeltem rá. Kicsit stresszes, rohanós volt az utóbbi időszak nekem, de én tettem azzá, szóval én tettem erről és én vagyok az is, aki ezen változtathat. Zita ebben még mindig, vagyis már megint jobb nálam, ami persze nem zavar, sőt örülök neki, hisz ezzel engem is segít. Hihetetlen türelmes velem, és kitartó az úton. És most épp itt alszik előttem ezen az ágyon, aminek a sarkán tartva a laptopon gépelek a földön ülve. Lehet, hogy tízedannyi naplót és cikket sem írt, mint én, de nélküle én se írtam volna, mert amíg én ezeket írom, ő főz, mos, mosogat, takarít, pakol, beszélget, és egyre többet szervez, rendez, tervez is az utóbbi időben. Van, hogy ő küld el zuhanyozni, hogy figyeljek már magamra, amikor nagyon belezoomolok valami dologba épp, és megfeledeztem a világról magam körül.”

„Köszönünk minden tőletek kapott biztatást, naptárrendelést, és minden támogatást!”

SÍTÁJFUTÓ KIHÍVÁSOK NORVÉGIÁBAN

Itt sincs kolbászból a kerítés. És itt sincs mindig tél. Sajnos. Eddig télnak nevezhetjük az utóbbi 3 hetet. Előtte esett az eső, és megint esik az eső. Szerencsére az utóbbi 3 hétben hullott a hó. Szóval itt sem könnyű sítájfutó versenyeket rendezni.

Az időjárás itt is furcsa az idén - itt Oslo környékén esett az eső január közepéig, azóta havazik. Dél-Norvégiában 1,5 méter hó hullott. Közép-Norvégiában, Trondheim környékén meg annyira nem volt csapadék, hogy több helyen erdőtűzek és hangatűzek vannak. Így van az, hogy december végén elmaradt egy sítájfutó verseny Lygnaseter környékén, mert nem volt hó. Most február első hétvégéjén elmaradt 2 verseny Veglrsheion, Dél-Norvégiában, mert túl sok a hó: az 1,5 méteres hóban a motoros szánok egyszerűen elsüllyednek. A jövő hétvégén lévő középtávú és normáltávú norvég bajnokságot először lefújták, mert Trondheim környékén nincs hó. Szerencsére egy pár napja kiderült, hogy sikerült más rendezőket találni, így a bajnokságok Lygnaseternél lesznek (ott ahol december végén nem volt hó).

Jövőre Norvégiában lesz a sítájfutó világbajnokság február közepén. Általában a rendező ország egy VB előtti évben rendez egy világkupát, hogy a rendezői gardát egy kicsit összehangolja és tesztelje.

Így volt az idén 2 világkupa futam Norvégiában, január közepén, a Hamar fölötti dombokon, 500-600 m tengerszint feletti magasságban. Szerencsére volt hó, mert elég magasan fekszik a terep. Szegény rendezőknek itt sem volt könnyű a dolguk, a verseny előtti éjjelen annyit havazott, hogy reggelente alig látták a motoros szánokat vezető rendezők, hogy hol is voltak a nyomok előtte való nap.

Talán éppen ezért volt az, hogy a terepnek csak egy kis területét használták fel a sístadion közelében, ott ahol sok volt a széles korcsolyanyom, és nem készítettek olyan sok keskeny scooter nyomot, mint ami az szokásos itt Norvégiában. De azokon a kisebb területeken, ahol voltak scooter nyomok, ott elég sűrűn voltak. Így azért csak oda kellett figyelni.

Szombaton volt a középtávú verseny, tömegrajttal, és 2 térképcserével. Először volt 2 hosszú kör, a végén meg egy kis rövid kör, csak épp a sístadion fölötti oldalban. Vasárnap volt a sprint, nem térképcserével, hanem térképfordítással (a térkép mindkét oldalára volt pálya nyomtatva). Kb. -10 fok volt egész hétvégén és kb. 70-80 cm hó volt a terepen, s a nyomok eléggé szilárdak voltak.

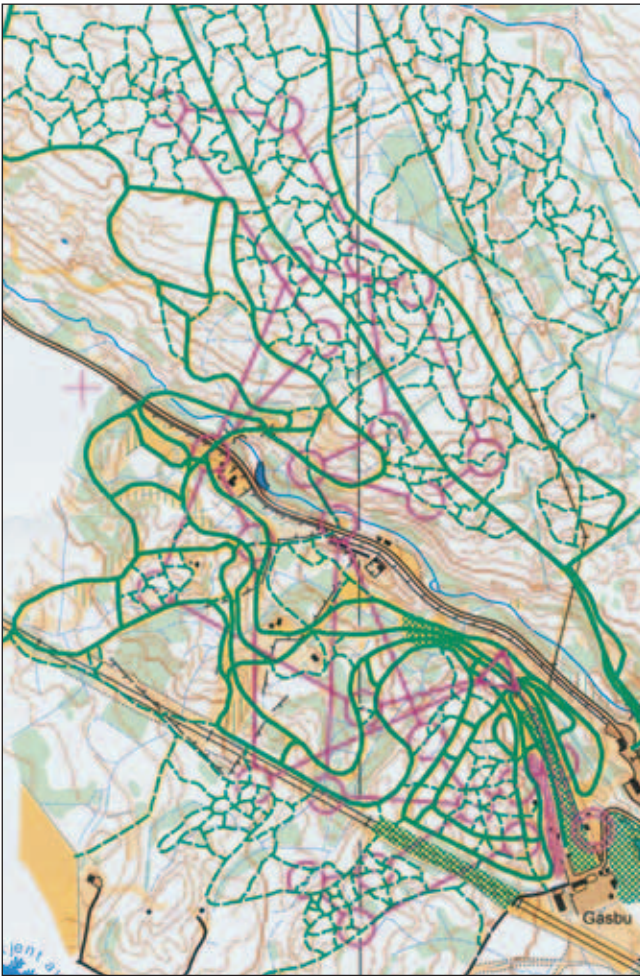
Mindkét versenyszámban a svéd Tove Alexandersson és az orosz Andrey Lamov nyert.

Tove Alexandersson neve talán ismerősnek hangzik – ő a 2013-as finn tájfutó VB-n ezüstérmes volt a középtávon és a hosszútávon is. Egyike azoknak, akik tájfutásban és sítájfutásban is világbajnok.

Ami a magyar eredményeket illeti elmondhatjuk, hogy a viszonyokhoz képest tűrhetőek voltak. Én ilyenkor január közepén még nem vagyok sifutó formában, főleg az idén nem, amikor itt még január első felében is esett az eső és sifutni nem nagyon lehetett. Mindkét nap különösebb hiba nélkül teljesítettem a pályákat, de túl lassú voltam. Mellékelem a középtáv pályáját. Rajtam kívül még részt vett Csúcs-Fenyvesi Laura, aki a szombati középtávon 30. lett, míg én 28. Vasárnap a sprinten helyet cseréltünk, Laura 31., én meg 32. lettem. A fiúknál Csúcs Klaus és Szép Zoltán vett részt, ők szombaton 35. és 42., vasárnap a sprinten meg 33. és 38. lettek.

Az Asker síklub ezüstérmes váltója, közepén Fey Zsuzsi

A világcupa előtti hétvégén volt a norvég váltóbajnokság Venabu-n, a Rondane hegység lábánál, kb. 1000 m magasságban. A hely érdekessége, hogy ott elég kevés a csapadék és általában elég hideg szokott lenni. Az idén a csapadék szerencsére nem hiányzott ott fent, volt ott is legalább egy fél méter szép puha hó. De ezen a versenyen a hőmérséklet volt az, ami majdnem lefújatta a versenyt. Reggel -22 fok volt, és délelőtt, amikor versenyeztünk, akkor is -19 fokot mutatott a hőmérő. Ilyen hideg időben nagyon rosszul csúszik a síléc (főleg nekem, akit

senki sem szponzorál felszereléssel). Ennek következtében a széles korcsolyanyomokon nagyon kínlódtam a korcsolyalécemmel, ami nem csúszott előre, de a keskeny scooter-nyomokon vígan felfutottam klasszikus stílusban, mert a korcsolyalécem nem csúszott hátra sem. Itt is nagyon kihasználták a sístadion közelében lévő kacskaringós széles sífutó nyomokat, de itt is volt azért elég scooter-nyom ahhoz, hogy oda kelljen figyelni, és volt aki hibázott. Mint például a trondheimi egyetemi klub (NTNUI) női versenyzői (különben mindhárom

lány a norvég válogatottban van). Így sikerült nekem első váltóként elsőnek bejönni, és végül a klubomnak, az Asker síklub-nak csak 18 másodperccel lemaradni az NTNUI által nyert aranyérem mögött. Pontosabban mondván az NTNUI első csapata mögött. Összesen 4 csapattal jöttek, és végül a harmadik helyre az NTNUI második csapata került. A férfiaknál a Hadeland OL nyert, ami ugyancsak a norvég válogatott 3 emberéből állt, akárcsak a női kategóriában.

Még érdekességként megemlítem, hogy Venabu-n rajtam kívül volt még egy magyar, habár ő nem vett részt a versenyen. Már évek óta ott találkozom telente Molnár Róberttel, aki ott idegvezetőként dolgozik.

Fey Zsuzsa

TÁJFUTÓ RÁDIÓS TÁJFUTÓK

Decemberben Budapesten a Magyar Rádióamatőr Szövetség (MRASZ) hagyományos év végi gáláján, a szeptemberben Lengyelországban megrendezett 19. Rádiós Tájfutó Európa-bajnokságon kiemelkedően szerepelt sportolókat is elismerték. A 8 fős magyar válogatottból az éremszerzők, Mucsi Mihály, Zarnóczay Klára, Cserpák Ferencné és Kovács Attila kapott névre szóló plakettet.

A 2013. év sportolójának az Európa-bajnok Mucsit és az ezüstérmes Zarnóczayt választották.

A sportág fejlesztéséért és a válogatott mellett évtizedeken át kifejtett áldozatos munkájáért, s kiemelkedő nemzetközi sporteredményeikért a kecskeméti Börcsök István („melleleg” a Bács- Kiskun Megyei Tájfutó Szövetség elnöke), továbbá a több évtizedes nemzetközi versenyeredményeikért (15 érem 15 világversenyről) a miskolci Kovács Attila a MRASZ legrangosabb kitüntetését, az Életműdíjat kapta. Az említettek valamennyien tájfutásban is otthon vannak.

VILÁGKUPA ITTHON

A norvégiai sítájfutó Világkupa versenyei után a teljes mezőny Svédországba utazott. Itt folytatódott a VK 4 újabb versennyel.

A tervek szerint az első két verseny a morai sítadion körül lett volna, de sajnos a hóhiány miatt ezt a két versenyt is Grönklittle (30 km-re Morától, 400 m-rel magasabbra) kellett költöztetni. Így az előnyből (a morai versenytereptől 300 m-re lakunk) abszolút hátrányunk lett, mivelhogy minden versenyre és még csapatvezetői gyűlésre is autózni kellett.

Magyarországot ezen a héten is, mint minden eddigi VK futamon ebben a szezonban, Csúcs-Fenyvesi Laura (Silvanus SE) képviselte. Romániát most már csak ketten képviseltük, Szép Zoltán és én magam (mindketten Göcseji futói vagyunk magyarországi versenyeken).

Első versenyként egy középtávot kaptunk. Jó érzés volt mindenhol ismerős arcokkal találkozni, mivelhogy az itteni egyesületünk, IFK Mora, szervezte a versenyt. Ugyanakkor érezhető volt egy kis extra feszültség bennünk a „hazai” terep miatt. Nem sokszor adódik a lehetőség, hogy „otthon”, saját edzőterepünkön versenyezhesünk. Szerencsére jól tudtuk kezelni az emóciókat, így a szezon eddigi eredményeihez képest nagyon jött Laura is, meg én is (Laura 31., én 32.). Zoltánnak nem sikerült a norvég eredményét megismételni, így a 44. helyen végeztem.

Csütörtökön egy kétfordulós verseny várt ránk. Dél előtt egy egyéni indítású sprint selejtező volt, délután időkiegyenlítésrel rajtolva egy középtáv döntötte el a VK pontok

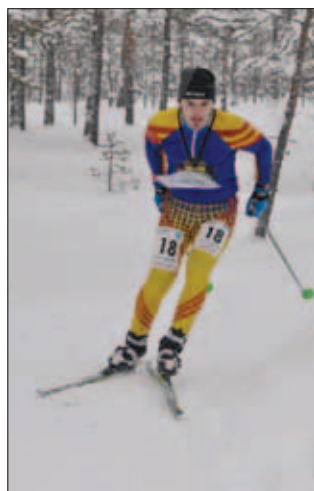

A csapat

elosztását (a sprint nem szerepelt külön futamként, hanem csak az összetett, a délutáni célbaérés adta az eredménylistát). Útban Grönklitt fele -21 C fokot mutatott a kocsi hőmérője. A stadionba felérve már „csak” -19 C fok volt. A hideggel dacolva mindhárman technikailag jó selejtezőt futottunk (nem hiába vagyunk mi Csikiek – most már Laura is annak számít). Délre már kellemesen felmelegedett, de akkor mi persze pihentünk a délutáni versenyre, amikor újból lehült.

A sprint selejtezőnek köszönhetően az időkiegyenlítés nagyon érdekes volt, sűrű volt a rajt, ami a verseny folyamán is megmaradt és az utolsó pont érintése után 4 versenyző (Belomazhev, Lamov, Holmberg és Kvale) egymás mellett kezdte a befutót, majd a bolgár Belomazhev egy bakancsnyi hosszal megszerezte első VK győzelmét. Mi sajnos nem bírtuk fizikailag a nap második versenyét, így pár helyet veszítve végül Laura a VK 32., én 36., Zoltán pedig 43. helyen végeztünk.

A pénteki szabadnapot otthoni pihenéssel töltöttük, Zoltán előben bekapcsolódott a Marosvásárhelyi Rádió sportműsorába és tudósított

Klaus

a versenyekről, elküldte filmezett anyagait az Erdély Tv-hez, így az otthoniak is informálva lettek az eseményekről (mindkettő Zoltán munkahelye). Második pihenőnapunkon, szombaton, kilátogattunk a váltóversenyre. Nagy meglepetések nem születtek, a megszokott SWE-RUS harc volt a győzelemért. Testvériesen megosztották az első helyeket (nőknél az oroszok, férfiaknál a svédek nyertek), a harma-

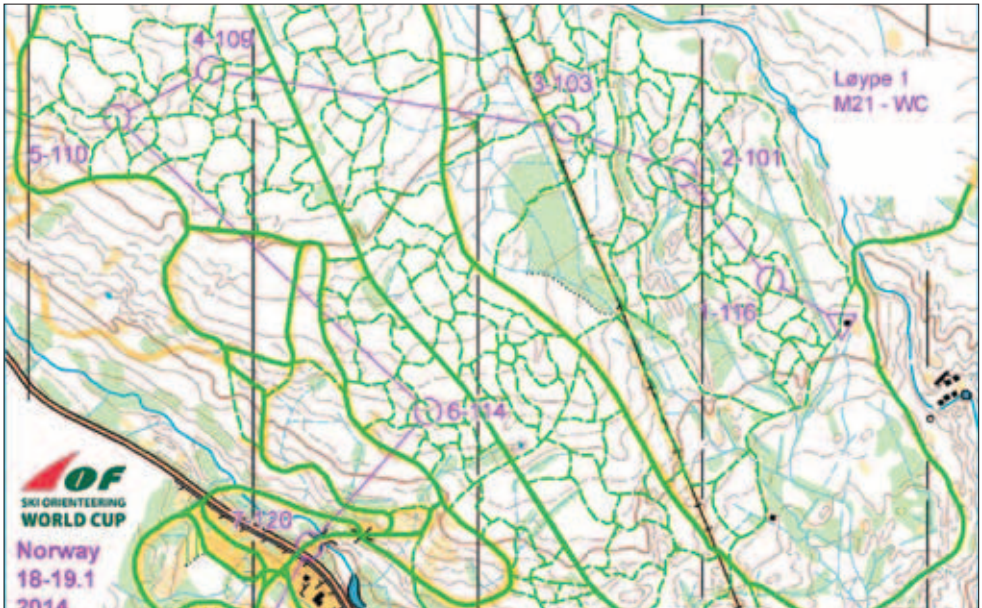
dik helyet ugyancsak megosztották a finn és norvégok (előbbieket a nőknél, utóbbiak a férfiaknál). Zoltán a verseny után meglátogatta Európa legnagyobb medveparkját, ami a versenyterep szélén húzódott (sífutó versenyek láthatóak a jeges-medvék). Utána pedig egy sítájfutó kiállítást nézhetett meg. Térképek a 20. század elejéről, 3 m-es sílécek, régi képek. Svédországban a sítájfutó versenyek jóval a sífutó versenyek előtt kezdődtek az 1900-as évek elején. De erről majd egy részletesebb cikkben a nyár folyamán... Én meg közben részt vettem az IOF sítájfutó atléták bizottságának gyűlésén (ősz óta tagja vagyok 6 másik versenyzővel).

A két pihenőnap ellenére elég fáradtan álltunk rajtához a VK blokk utolsó futamán. Méghozzá egy hosszútáv várt ránk. Ennek ellenére Laura élete egyik legjobb hosszútávját futotta és egy nagyon jó 28. helyen zárta a hetet. Én fizikailag nem bírtam, rossz útvonalala-

kat választottam, 35. lettem, Zoltán pedig mögöttem a 36. helyen zárt. Belomazhev győzelmét kivéve nem voltak meglepetések a topp helyezésekben. A nőknél a szezon a Rvacheva (régebb Kozlova, RUS) – Alexandersson (SWE) párbaj uralja, egyelőre 4-4 a győzelmek aránya, az összetett az orosz vezet 5 ponttal. A férfiaknál Andrey Lamov (RUS) sorban nyeri a versenyeket: 5 győzelem, 3 második hely és 1-1 harmadik, negyedik. Így 117 pont előnnyel vezet az összetett világcupát. Csak egy érdekesség: január óta Andrey klubtársunk az IFK Morában, mivelhogy a barátjánője, Magda Olsson is morás. Így Grönklitten a sprinten „helyi” győzelem született, a csütörtöki időkiegyenlítésen pedig mindketten dobogóra állhattak. Majd valamikor két Csúcs is lehet dobogón? Lehet, de nem világcupán... Addig is Laura jelenleg a 30., én a 42., Zoltán pedig az 53. helyen várjuk a VK folytatását.

A szezon utolsó VK futamai a szi-bériai Tyumenben lesznek március közepén. Ezek a versenyek egyben EB-ként is fognak rangsorolódni. Érdekes, hogy az EB Európán kívül lesz. Az orosz rendezők nagyon magas szintű versenyeket ígértek. Egy komoly sístadionban lesz az aréna (nyári biatlon VB 2014, biatlon EB 2015 helyszíne lesz), TV közvetítés, sűrű nyomhálózat és sok néző vár majd ránk. Ugyanakkor nagyon sok versenyünk is lesz: sprint, közép, normál, mix váltó, normál váltó és utolsó versenyként, a VK szezon zárófutama, egy ultrahosszú (legalább 50 km sítájfutás...). Ebben az élményben Magyarországról Csúcs-Fenyvesi Laura fog részesülni, Romániából pedig, mint Svédországban is, Szép Zoltán és jómagam, Csúcs Klaus. Csapatvezetőként – sok év után világcupába visszatérőként – pedig édesapám, Csúcs András fog elkísérni (fontos harmadik tagja lesz a váltónak!).

Csúcs Klaus

A sprint férfi pálya első fele

KISKUNHALASI EDZŐTÁBOR

Lassan köbvesző múltú hagyomány a szegedi tájfutók év eleji kiskunhalasi edzőtábor, ami a felnőtt és utánpótlás válogatott keret első idejéig összetartása is volt.

Előzetesen több mint száz fő jelezte részvételét, a hétvégére beköszöntő kemény téli idő ellenére a vasárnapi utolsó edzés eredménylistájára 65 név került. Ez a rendezéssel, kísérőkkel együtt komoly tábori létszámot jelentett. Salgótarján, Nyíregyháza, Nagykanizsa jelentette a végleteket, az onnan érkezők vállalták a legtöbb utazást ezért az öt edzésért. A két szövetségi kapitány, Gera Tibi és Dénes Zoli az edzések előkészítésével és vezetésével nehéz feladatot vállalt fel. A tábor során a hangsúly a térkép folyamatos olvasására, a futó gyakori helyzetazonosítására került. Ezt már az első nap délelőttjén a táblári útvonalkövetéses edzés is megkövetelte.

A „futunk és majd felfog” technika ezen a terepen ennél az edzésnél

nem volt eredményes, folyamatosan azonosítani kellett a terepet azzal a minimális információval, amit a futótémpó mellett is olvasható keskeny térképsáv adott. Nehéz volt az útvonal sávjában maradni... Itt még az időjárás is kedvező volt, bár a nap reggel óta nem bújta elő, kellemes téli futó időnek örülhettünk. Lehetett a feladatra koncentrálni. A mellékelt részleten látszik, az útvonalkövetés nem csak a kezdők tájfutó rejtelmeibe történő bevezetésének eszköze.

Rövid pihenő után jött a délutáni edzés, és az első hópelyhek, amit a viharos szél egyelőre gyorsan tova is sodort a közeli bodoglári tanyák felé.

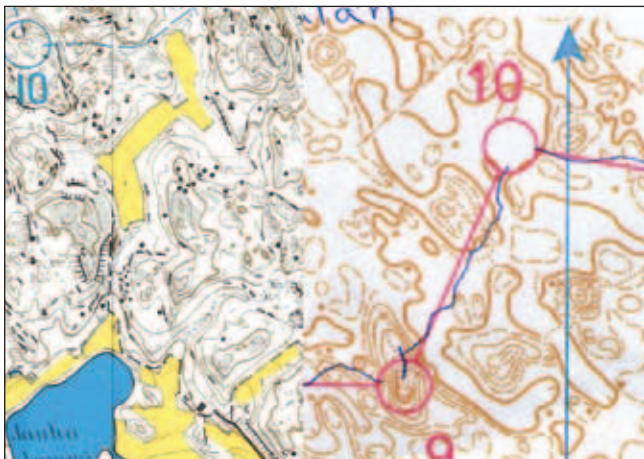
A bodoglári domborzati edzés jó példája annak, hogy miért érdemes ezeken az alföldi terepeken többször edzeni és néha versenyezni.

Összehasonlításként az edzőtérkép bal felére másoltam egy finn térkép részletét. Ebben a formában mind a két terep hasonló tájékozódási követelményeket támaszt. Egy-egy átmeneten belül az átlagos magyar versenyen megszokottnál itt is, ott is jóval többször kell a térképet és a terepet összevetni, célszerű a tájolóra is több alkalommal rápillantani. Lám az Alföldünkön, jó néhány száz kilométer utazást megtakarítva gyakorolhatjuk az északi terepeken elengedhetetlen összekeverhető, látszólag olyan egyforma” apró domborzati idomok azonosítását, az iránytartást. Így ha majd utazunk Északra, már csak a talaj és a láthatósági problémák nehézségeit érezzük idegennek. S bár a délutáni viharos szél messze járt az ideális futóidőről alkotott elképzeléseinktől, s a többség lábában már ott volt a délelőtti futás, elgondolkodtató, hogy a hosszabb pályán csak a ranglista vezető Baumholczér Máténak sikerült 6 perc/km átlag alá kerülnie. (A rövid pályán – 18 kilométerrel a háta mögött –, szintén ő volt a legjobb 6,5 perc/km átlaggal). Így a felkészülés elején ugyan az időeredmények összehasonlítása még nem sokat jelent a kívülállóknak, de mint örök szurkoló kedvelem az értelmetlen statisztikákat is, főleg ha azzal, mint jelen esetben is, a feladat nehézségét vélem igazolni. Szombat délelőtt szemmel láthatólag jóval többen lettünk, hetven fölé emelkedett a létszám, a bócsai edzésre a hó és a hólapátolást kedvelők is megérkeztek, igaz néhányan ezért mondták vissza a részvételüket.

Újabb domborzati pálya várt a ránk, kis zöld foltokkal színesítve – a borókakedvelők örömeire. (Bár egyes borókakedvelők, mint hírlík, valami mátrai mesés tekerést választottak.)

A 10 cm hó és a boróka elegyítése megtette a hatását, kemény, küzdős

**Bodoglári domborzati pálya,
finn rokonsággal**

pályák rejtőztek az erdőben, amiről a térkép most keveset árult el. Edzés után az átfázott, átázott tájfutók a kiskunhalasi kollégium melegébe menekültek, erőt gyűjteni, kicsit megszáradni a délutáni edzés előtt. Most elmaradtak a borókás versenyek utáni közös elemzések, olyan „jaj, de jó túléltük” hangulat fedte el a futás örömet.

Délután memória és középtávú pályák kerültek terítékre, és a hóla-

pátolás, mivel a pirtói terepen levő rajthoz elfelejtettek fűtött autópályát kiépíteni. Miután mindenkit kitoltunk, odébb toltunk, a futásra is sor került. Bár 10 cm hó volt, érdekes módon a pontok között nem vezettek komoly csapások, a négy pálya közti választás lehetősége szétszórta az embereket, és a résztvevők többsége a feladat önálló megoldására törekedett. Az idő miatt kevesen vállalták be, hogy több pályát fussanak. Ez a nap nem kedvezett a km gyűjtésnek, no meg az akkumulátoroknak sem, így az SI időmérés elmaradt. Vasárnap egy tömegrajtos edzéssel zárult a tábor. A tázlári terepen került kitzűzésre három különböző hosszúságú farsta pálya, az indulókat névreszóló térkép várta. A hó itt a nyíltabb terepen kevésbé volt zavaró, mint előző nap, s az idő is enyhült valamelyest, így igen jól sikerült váltószimulációval fejeztük be az edzéseket.

Összegzőként röviden lehet fogalmazni: jó volt. A szombati nap hava és hidegfrontja miatt a felkínált lehetőségekből kevesebbet használtunk ki, mint szárazabb időben tettük volna, de érdemes volt ott lenni. **Vékony Andor**

Bócsai domborzati pálya

Tömegrajt

HÍREK A TRAILO VILÁGÁBÓL

2014-ben 12 versenyből álló, nem-hivatalos IOF eseményként, TrailO Európa Kupát hirdettek meg. A versenyrendezők felé támasztott elvárás, hogy az IOF szabályoktól való eltérést előre hirdessék ki, a versenyzőket angolul is tegyék közzé. A résztvevők száma nincs korlátozva, de az egyes nemzetek szabhatnak meg létszámlimitet. Nevezni mindenkinek egyénileg kell, nem a nemzeti szövetség által. Az Európa Kupa versenyein a helyezések megfelelően pontszámokat lehet gyűjteni (1. hely 50, a 2. 42, a 3. 36 stb. a 27. helyezett 1 pontot szerez). Az öt legjobb pontszám adja a versenyző végeredményét.

Dátum	Helyszín	TempO / PreO
5.10-11.	Finland, Helsinki	TempO / PreO
6.21-22.	Lithuania, Ignalina	PreO
6.28-29.	Latvia	PreO
7.21-24.	Sweden, Skåne, O-Ringen	PreO
9.20-21.	Denmark, Nordic Match	PreO
10.18-19.	Czech Republic	PreO

A TrailO Bizottság célként tűzte ki a jelenlegi csapatverseny felcserélését egy izgalmasabb, együttműködést igénylő TrailO Váltóval, amely a 2016-os VB-n megvalósulna. Az addigi világversenyeken bemutató számként fog szerepelni.

A jövőben tervezik a világkupafutatok és a világanglista bevezetését, továbbá előrelépést szorgalmaznak az elekt-

ronikus pontértéskalkulálásában (rendszerét a kínai tájfutók kidolgozták, de hivatalosan még nincs jóváhagyva). A Bizottság januári ülésén – sok egyéb mellett – megtárgyalta a versenyzői munkacsoport javaslatát, mely szerint a fiatal tájfutók bevonására lenne szükség a TempO versenyeken, egy junior kategória kitűzésével. A célokkal egyetértettek, de az új kategóriát nem támogatták, mert a TrailO alapelvét (bárki, függetlenül nemtől, kortól és fizikai képességeiktől egyenlő feltételekkel versenyezhet) sértené. Az idén felújított, kibővített Elit TrailO Technikai Útmutató mellett készül egy versenyzői kézikönyv és egy rendezői segédlet is, amely például tartalmaz információkat a különböző fogyatékosággal élő sportolók speciális igényeinek megértéséhez – gyakran tapasztaljuk, hogy erre óriási szükség van. A paralympiai kategóriában kötelező engedély érvényességét az általános 3 évről 5 évre emelték a kerekesszékes versenyzők esetében.

A következő évek nemzetközi versenyei:

Az áprilisban megrendezésre kerülő portugáliai Európa-bajnokságra az alábbi összeállítású válogatottnak utazik: Laáber Miksa és Tóth Károly (paralympiai kategória), Miházi Zoltán és Bíró Fruzsina (open kategória). Csapatversenyben a Laáber-Miházi-Bíró trió indul.

A 2014-es Világajnokságot Olaszországban, a WOC-val közösen rendezik. A program egy teljes hetet fed le július 6-12. között: TempO model - TempO Selejtező és Döntő - Model - PreO egyéni - Model - PreO egyéni és csapatverseny - Váltó bemutató verseny. A válogatott összeállítása a tavaszi eseményeken való részvételtől függően dől majd el, május végén.

Minőségi versenyek márciusban

március 1-2, Kaskantyú

Boróka Kupa

HOB március 29, Hódos-ér

ahol minden perc élmény

BORÓKA – A NAGY Ő

Közel 30 hónapja tart az az elvonókúra, amit a Boróka kupa igazi fellegvárának, a Kaskantyúi őborókás terepének a megvonása jelent, és ami most március első hétvégéjén sokunk nagy öröme végre véget ér. Reméljük egyszer, s mindenkorra. Eme autentikus tájékozdási feladatot nyújtó verseny népszerűségi indexének emelkedése az évek során ugyan szemmel látható, és szomszédaink látóterébe is egyre inkább bekerül, de sikertörténetről még korántsem beszélhetünk. Továbbá azt sem lehet kijelenteni, hogy a terep/verseny nyújtotta igazi agytorna lehetősége és a hazai tájfutó társadalom igényességi szintje szigorúan egy röppályán keringene, ezért még mindig marokszámra találni olyan rebellis sportársakat, akik ellenállnak a zöld birodalom csábitásának és a valódi tájékozdási képességük kipróbálásának. Az ő meggyőzésükért, némi kedvcsinálónak készítettem egy mini interjút Dénes Zoltánnal, a borókás terep hivatalos gyámjának, kinek gyermekkori játszótére végül térkép formájában „vászónra” került:

Zsebe Isti: Mikor készült az első térkép a terepről? Esetleg volt e már előfutárod ebben az alkotásban?
Dénes Zoli (továbbiakban Dízél): A 2002-s Hungária Kupára kezdtem el helyesbíteni a borókást és a 2003-s OCSB-re készült még nagyobb darab. Nem tudok róla, hogy előttem valaki is próbálkozott volna a kihelyesbítésével.

ZSI: Mekkora munkád van a térkép elkészítésében?

Dízél: Az egyik legtöbb időt igénylő terep, gyakorlatilag minden bokor alá be kell nézni, mert legtöbbször még lapul ott egy

gödör és persze még a domborzat sem egyszerű, nehéz átlátni a borókán. 1 km² 120-130 óra terepi munkát igényelt, a rajzolás pedig 40-50 órát. Kíváncsiságból egyszer megszámloltam egy 0,1 km²-s darabon hány gödör és tankcsapda van: 127db jött ki!

ZSI: Lesz-e a jövőben kiegészítve, látsz e esélyt a kibővítésére?

Dízél: Mindenképp szeretném bővíteni a térképet, terep van még, csak az időm kevés.

ZSI: Junior VB pályázatokban szerepelt-e a terep, és ha igen, be lehetett-e volna vinni a mezőnyt a borókásba, vagy túl extrémnek számít?

Dízél: Igen szerepelt, természetesen a középátvot szántuk (illetve szánjuk, hiszen 2017-re is pályázunk) erre a terepre. Hogy mennyire extrém, az izlés dolga. Az elmúlt évek középátvú terepeihez képest egyáltalán nem látom extrémnek.

ZSI: 2003-ban volt utóljára OB borókásban, tervezed-e újra bevetni a terepet egy OB-nak, mondjuk egy HOB-nak vagy KOB/VOB-nak?

Dízél: Azóta folyamatosan vannak versenyek a terepen, egy OB-hoz mindenképp kell új területet is helyesbíteni és már a régi térképre is ráfér egy tel-

jes újrarahelyesbítés. A kérdésre válaszolva, ha nem is jövőre, de szeretnék még itt OB-t rendezni.

ZSI: Miért ajánlanád azoknak, akik még nem próbálták ki a borókás tájfutást?

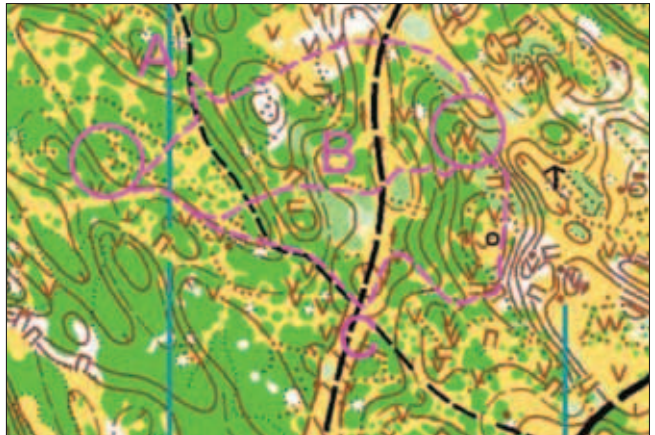
Dízél: Ez a terep azoknak való, akik szeretik a kihívásokat, ez nem egy egyszerű alföldi lapály, itt tájékozódni kell! Aki először jön ide, az ne a legnehezebb kategóriát válassza, mert itt már sokan eltévedtek. Viszont minden évszakban gyönyörű a borókás, nagy élmény itt a futás, hatalmas sikerélmény megtalálni a pontokat. Radek Novotny (Cseh szövetségi kapitány) azt mondta rá: „Végre egy terep, ahol nem lehet csak úgy odafutni a ponthoz.”

ZSI: Végezetül, Te mint alkotó, tévedtél már el a „saját” terepeden?

Dízél: Még azt sem tudtam mi az a tájfutás, amikor már kint bók-lásztam a borókásban, itt edztem fiatalkoromban, én készítettem a térképet, a Nemzeti Parknál tőlem kérdezték, hol az a bunker, ami-ben denevérek laknak, szóval azt hiszem, kevesen ismerik nálam jobban ezt a terepet... de néha nekem is kell egy kicsit térképet olvasni.

ZSI: Köszönöm a beszélgetést!

Zsebe Isti

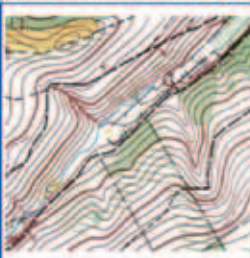
Ahol a legkisebb átmenet is több alternatívát kínál, mint más terepeken, sokszor az egész pálya

Maccabi Tájfutás 2014.

Földeák Kupa
2014. március 22.
Földeák

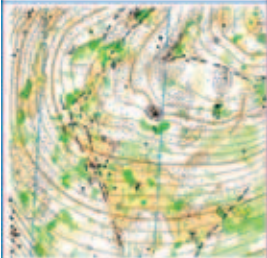
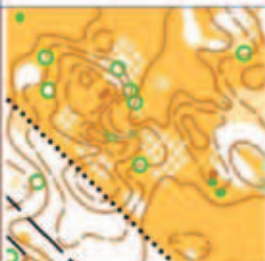
MTBO Hosszú távú
OB. Maccabi Kupa
2014. április 26–27.
Bátaapáti

Homokháti
Maccabi
Kupa

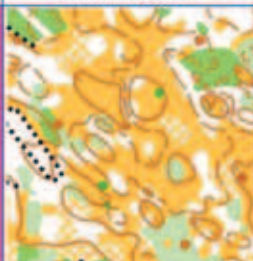

Homokháti Maccabi
Kupa – WRE
2014. június 7–9
Balotaszőlős–
Mórahalom

Hungária Kupa
2014. augusztus 20–24.
Mátrafüred

Normáltávú OB
2014. október 11–12.
Kiskunmajsa –
Zsana

www.tajfutas.maccabi.hu

FELHÍVÁS TÉRKÉPKIADÓKNAK ÉS -KÉSZÍTŐKNEK

Köszönjük a térképek készítőinek és kiadóinak, hogy eljuttatták kiadványaikat a Térképtárba! A leadott térképekből két példány az Országos Széchényi Könyvtár térképtárába kerül és további gyűjteményeknek is juttatunk belőlük.

A nyomdában (hagyományos ofset nyomdagépen) készült térképekből 20 köteles és 20 további példányt gyűjtünk. A második 20 példányért bruttó 100 Ft/db térítést tudunk adni, ezt az összeget (az MTF SZ kérése szerint, már a most gyűjtött tavalyi térképek-re is): Ábel Térképészeti Kft. 1089 Budapest, Visi Imre utca 14. címre kérjük számlázní.

A térképkiadási gyakorlat megváltozása miatt az új vagy javított, digitális (technikával készült) térképeket is hangsúlyosabban kell gyűjtünk. Különösen az Országos Bajnokságok és az újonnan térképezett területek lapjai fontosak, kérjük, ezeknek leadását pótolja az előző évekéből is, aki még nem tette meg. A digitális térképek esetén a legnagyobb területet ábrázoló kivágatból 10-30 példányt kérünk, ebből a 10 példány feletti mennyiség számlázható. A többi kivágatból legfeljebb 5 félet, fajtánként 5-10 példányt kérünk. Ha csak 2-3 kivágat fedí le a teljes térképezett területet, mindből jöhet a 30 db.

Azoktól a versenyrendezőktől, akiknek túl nagy megterhelést jelent a fenti mennyiség beküldése, a Térképtár átvállalja a nyomtatást. Ez esetben a térképfájl kérjük (lehetőleg a versenyre előkészített formában), elsősorban pdf-et, de bmp, jpg vagy ocd is jó. Természetesen a fájlokat bizalmasan kezeljük és kérésre megsemmisítjük (a nyomtatás után).

Bizottságunk kéri azokat a „térképtulajdonosokat”, akik díjfizetés ellenében engedik át a térképhasználót a versenyrendezőknél, hogy a Térképtárnak leadandó térképek esetében tekintsenek el a nekik járó térítéstől.

Szívesen fogadjuk valamennyi szakág térképeit is a gyűjteménybe, kérjük a szakágvezetőket, hogy egyedi megállapodások megkötése érdekében keressék meg Bizottságunkat.

A térképeket az MTF SZ, BTF SZ irodába, Elnökségi ülésekre (Mihók) vagy más térképtárosnak kérjük minél előbb eljuttatni!

A számlákat küldhetitek a térképekkel együtt, vagy külön a számlázási címre (az én címem ugyanez), de NE ajánlott levélben, csak simán.

A térképeket február 20-ig kérjük, a számlákat március 15-ig tudjuk befogadni.

A 2014-ben leadandó példányszámot és elszámlálási módot áprilisban tesszük közzé.

Térképgyűjtőknek

A Térképtár Bizottság idén is összeállítja a tavalyi térképcsomagokat, ez remélhetőleg minél több digitális térképet is tartalmazni fog. Átvehető az MTF SZ közgyűlésen (március 8.) és utána, egyeztetett módon. Árak kb. a tavalyiak, meglátjuk, mennyi térkép jön össze. Részletek a tájfutó levelező listán, aki más értesítést kér, jelezze!

Ez a csomag új előfizetőknél is rendelhető, de ettől az évtől kezdve nagyon pontosan beállítjuk a gyűjtendő példányszámot, ezért a tavalyi csomag átvételekor a 2014-es térképekre is be kell fizetni 5000.-Ft előleget. Jövőre már csak azok kapják meg a (2014-es) térképeket, akik 2014. március 31-ig az előleget befizetették.

*Térképtár Bizottság, Hegedüs Ábel
hegedus.abel@mail.militaria.hu, 20-911-4014*

2013-ban megjelent ofset nyomású térképek

A szokásos térképlistát a Tájéoló következő számában fogjuk közölni.

Az „Év Térképe”

Pályázati felhívás. Kedves Térképkészítők!

Az MTF SZ Térképbizottsága a hagyományoknak megfelelően idén is elismerésével szeretné jutalmazni az arra érdemes térképet, ezáltal annak készítőjét, készítőit. Nyílt pályázatot ír ki az „Év Térképe” díjra, melyen valamennyi szakág 2013-as évben kiadott, MTF SZ K számmal rendelkező, sokszorosított térképe vehet részt. A pályázatra való jelentkezéshez, a térkép 5db – üres vagy pályával benyomtatott – példányát szükséges személyesen vagy postai úton eljuttatni az MTF SZ irodába. Mellékelten kérjük a készítőket megnevezését, valamint a készítéshez felhasznált alapanyagok és eszközök listáját. Cím: 1146 Budapest, Istvánmezei út 1-3. III. emelet 309. iroda. (mtfsz.hu)

A Magyar Térképbarátok Társulata idei első összejövetelén, a FÖMTERV Rt. székházában

2014. február 5-én (szerdán) 17.30-kor Dr. Várnai Judit nyelvezs, a Terra Ignis Kft. ügyvezetője A fehér barátok földjén – helynevek, térképek és egy középkori túra Diósgyőrből című, most megjelent könyvét ismertette.

A könyv végén 15 színes térképmelléklet található, melyek a környék középkori (a szerző térképvázlata), 18. századi (hatalmas méretű Kneidinger-féle kéziratos erdőterkép a MNL-ből), 19. századi (kéziratos belterületi térkép a Herman Ottó Múzeumból), 20. század eleji (az angyalos bükki turistatérkép) és 2012-es (a Cartographia-féle Bükk-turistaatlász) ábrázolását tartalmazzák.

FÖLDEÁK - HAGYMATIKUM KUPA

2014. március 22.

A Maccabi Vívó és Atlétikai Club Tájékoztató Futó Szakosztálya 2014. március 22-én szombaton kétfordulós rövidtávú versenyt rendez Földeák környékén. Az első forduló Földeák mellett lévő Kornél erdőben, majd délután a második forduló a településen lesz megrendezve. Ezen a helyen még soha nem volt tájfutó verseny és nem készült róla tájfutó térkép. A két forduló között minden résztvevő ingyenes palacsinta partin vehet részt, majd a verseny után minden versenyző arra a napra ingyenes belépőt kap a makói Hagymatikum fürdőbe „a Fürdők

Fürdőjébe” 16 és 20 óra között. Már nevezhatsz az entryben!

Találkozunk március 22-én Földeákon.

Várunk sok szeretettel versenyünkön!

<http://tajfutas.maccabi.hu/>

index.php/hu/

<http://hagymatikum.hu/hu/>

*Paskuj Máttyás
szakosztályvezető*

multiNavigator.hu

terepfutás – outdoor – navigáció

INOV

Újdonságok:

2014-es modellek

TEREPFUTÓK

1134 Budapest, Dózsa György út 61–63.
(A kék metró megállónál)

infóvonal: (+36-1) **7 888 888**

BOLTJA

Foto: Nemesházi László

Címlap: Csúcs-Fenyvesi Laura a svédországi tájfutó világbajnokságon.
Hátsó borító: Izgalmas a verseny a Diák Teremtájfutó Budapest Bajnokságon.

a Budapesti Tájfutók Szövetségének lapja

HU ISSN 1215 8526

1215-8526
850 Ft